

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет сходознавства

Кафедра китайської філології

Кваліфікаційна робота з філології на тему:

**КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ВЖИВАННЯ ВИГУКІВ
У КИТАЙСЬКОМУ КОМІЧНОМУ ЖАНРІ «СЯНШЕН»**

Студентки групи МПкит52-20

факультету сходознавства

денної форми навчання

з освітньо-професійної програми

Галузевий переклад: китайська мова,

англійська мова

Спеціальності 035 Філологія

Добридник Альони Іванівни

Науковий керівник:

канд. філос. наук, доц. Беля В. В.

Допущена до захисту

« ___ » _____ 2021 року

Завідувач кафедри

(підпис)

Любимова Ю. С.
(ПІБ)

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ВИГУКІВ У ВИСЛОВЛЮВАННІ ТА ЇХ ТИПОЛОГІЯ	6
1.1. Прагматичний зміст і комунікативна мета висловлювання	6
1.2. Значення вигуків у реалізації комунікативно-прагматичних функцій висловлювання	10
1.3. Комунікативно-прагматичні функції вигуків та їх типологія	16
1.4. Прагматичні механізми гумору в китайському комічному жанрі сяншен ...	28
Висновки до Розділу 1	35
РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИГУКІВ В КИТАЙСЬКОМУ КОМІЧНОМУ ЖАНРІ «СЯНШЕН»	37
Висновки до розділу 2.....	45
РОЗДІЛ 3. ПРАГМАТИЧНО-КОМУНІКАТИВНІ АСПЕКТИ ВИГУКІВ У КИТАЙСЬКОМУ КОМІЧНОМУ ЖАНРІ «СЯНШЕН»	46
3.1. Особливості вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен»	46
3.2. Типологія комунікативно-прагматичних функцій вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен».....	53
Висновки до розділу 3.....	62
ВИСНОВКИ	63
РЕЗЮМЕ	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	68
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ	70

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку лінгвістичної науки, коли актуальною є проблема співвідношення семантики та прагматики, характеристика оцінних значень набуває особливого розвитку.

Прагмалінгвістика – це самостійний розділ лінгвістичної науки, який займається вивченням різних мовних актів та відносин, безпосередньо пов'язаних з ними. Розвиток сучасної науки свідчить про те, що функціонування одиниць мови має головне значення для здійснення процесу комунікації. З позиції прагматики комунікація є усвідомленою, цілеспрямованою передачею інформації з урахуванням адресата (адресатів). Тим самим комунікація стає основним механізмом формування соціальної особистості учасників комунікації, зокрема вона може бути охарактеризована за допомогою особливостей вживання вигуків адресантом і реакцією у відповідь.

Таким чином, сьогодні найбільш актуальним є комунікативно-прагматичний підхід до вивчення вигуків, який визначає їх комунікативну сутність. Однією з ключових рис комунікативного процесу є те, що прагматичний вплив на адресата у мовленнєвій сфері здійснюється комплексно – не лише окремими мовними засобами, а їх сукупністю.

Актуальність дослідження зумовлена інтересом сучасної лінгвістичної науки до дослідження комунікативно-прагматичних особливостей вживання вигуків, які відіграють велику роль у вираженні індивідуального, суб'єктивного ставлення мовця до тієї чи іншої мовленнєвої ситуації та вираженні почуттів мовця та слухача. Актуальність теми дослідження також пояснюється великим інтересом до вивчення китайської мови, зокрема до мовленнєвих особливостей китайського комічного жанру «сяншен».

Об'єкт: вигуки у китайському комічному жанрі «сяншен».

Предмет: комунікативно-прагматичні аспекти вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен».

Матеріалом дослідження наукової роботи є тексти китайського комічного жанру «сяншен».

Мета: дослідити комунікативно-прагматичні аспекти вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен».

Завдання:

- визначити поняття прагматичного змісту і комунікативної мети висловлювання;
- встановити комунікативно-прагматичні функції вигуків та узагальнити їх типологію;
- визначити прагматичні механізми гумору в китайському комічному жанрі сяншен;
- описати й узагальнити особливості вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен».

Методи дослідження: в роботі використано метод суцільної вибірки під час відбору матеріалів китайською мовою в цілях проведення дослідження, дескриптивний метод для опису особливостей вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен», зіставний метод для виявлення відмінностей між лінгвістичними фактами української і китайської мов, метод лінгвокультурного аналізу для визначення культурного аспекту вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен».

Наукова новизна дослідження полягає в систематизації особливостей комунікативно-прагматичних аспектів вживання вигуків у комічному жанрі «сяншен».

Практичне значення дослідження полягає у тому, що отримані результати можуть бути використані в процесі викладання китайської мови як іноземної; висновки та результати, отримані на основі проаналізованого матеріалу, можна використовувати у подальших дослідженнях на тему комунікативно-прагматичних аспектів вживання вигуків у китайській мові.

Апробація роботи була здійснена на Міжнародній студентській науково-практичній відеоконференції «Ad orbem per linguas. До світу через мови»

(КНЛУ, 13–14 травня 2021 року). Тема доповіді: «Значення вигуків у реалізації комунікативно-прагматичних аспектів висловлювання в сучасній китайській мові».

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів і висновків до кожного з них, загальних висновків, резюме та списку використаної літератури. Загальний обсяг дипломної роботи становить 73 сторінки, з них основного тексту – 65 сторінок.

РОЗДІЛ 1. КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ВИГУКІВ У ВИСЛОВЛЮВАННІ ТА ЇХ ТИПОЛОГІЯ

1.1. Прагматичний зміст і комунікативна мета висловлювання

Прагматичний підхід до опису мовних явищ з'явився наприкінці 60-х років ХХ століття і сьогодні перебуває на стадії становлення, проте його вплив відчують на собі всі галузі мовознавства, що й пояснює звернення лінгвістичних досліджень до тексту як одиниці опису прагматичного аспекту лінгвістики (Н.Ф. Алефіренко, Н.Д. Арутюнова, О.С. Ахманова, А.П. Мартинюк, О.А. Селіванова, Н.Б. Шведова, Ю.О. Жлуктенко та ін.) (Горішина, 2013).

Будь-який текст – це одиниця комунікації, що завжди має певну мету, тобто несе прагматичне навантаження, за відсутності якого ця одиниця втрачає властивості та статус комунікативної. Про прагматичний аспект в лінгвістиці відомо завдяки Ф. де Соссюру, який першим чітко сформулював положення про важливість співвідношення знака з іншими знаками в системі мови. Прагматика (з грецької *pragmatos* – праця) – галузь науки (семіотики, мовознавства), що вивчає функціонування мовних знаків у мовленні. Лінгвістична прагматика займається аспектами, що пов'язані із суб'єктом (автором) тексту та адресатом (читачем, реципієнтом) і головне – з їхньою взаємодією в акті комунікації (Горішина, 2013).

Найбільш релевантним для прагматики є призначення тексту, його інформативна та емоційна наповненість. Особлива увага звертається і на стилістичні характеристики мови, які забезпечують найбільш успішне («адекватне») сприйняття тексту, зберігаючи його зрозумілість та інформативність. Для будь-якого аналізу в межах прагматики пріоритетним є твердження про діалогічність кожного мовного твору та неможливість існування монологу в чистому вигляді. Діалогічні відношення лежать в основі будь-якого мовлення та передбачають реакцію адресата у формі вербальної або невербальної поведінки (Горішина, 2013).

Отже, будь-який текст є комунікативним, оскільки несе певне повідомлення, інформацію, що її реципієнту треба вичленити та зрозуміти. У процесі сприйняття інформації адресат пов'язується з текстом певними відношеннями, які називаються прагматичними. Ці відношення можуть мати різний характер, наприклад, інтелектуальний, коли текст служить для реципієнта лише джерелом знань про факти та події, що не стосуються його особисто та особливо його не зацікавлюють. Разом із тим отримана інформація може справити на читача і більш глибокий вплив: вона може зачепити його почуття, викликати певну емоційну реакцію, спонукати до дії. Здатність тексту досягати подібного комунікативного ефекту, викликати в реципієнта прагматичні ставлення до повідомлення, іншими словами, виконувати прагматичний вплив на одержувача інформації, називається прагматичним аспектом або прагматичним потенціалом (прагматикою) тексту (Горішина, 2013).

Прагматичний потенціал тексту – результат вибору автором повідомлення змісту та способу його мовного вираження. Відповідно до комунікативного наміру мовець обирає для передачі інформації мовні одиниці, що мають необхідне значення, як предметно-логічне, так і конотативне, та організує їх у висловлювання таким чином, щоб установити між ними необхідні смислові зв'язки. У результаті «створений текст набуває певного прагматичного потенціалу та забезпечує потрібний комунікативний вплив на реципієнта» (Горішина, 2013).

Прагматичний зв'язок читача з текстом залежить не лише від прагматики тексту, але й від того, що собою являє реципієнт, від його особистості, фонових знань, психічного стану та інших особливостей. Аналіз прагматики тексту дає можливість лише приблизно передбачити потенціальний комунікативний ефект тексту стосовно типового, «середньостатистичного» реципієнта (Горішина, 2013).

Здійснення прагматичного впливу на реципієнта становить найважливішу частину будь-якої комунікації, зокрема міжмовної. Установлення необхідного прагматичного зв'язку читача перекладу з повідомленням значною мірою

залежить від вибору перекладачем мовних засобів у створенні тексту перекладу (Горішина, 2013).

На першому етапі перекладач виступає в ролі реципієнта повідомлення, намагається якомога повніше зрозуміти зміст тексту, тому він повинен мати ті самі фонові знання, що й «носії» мови, з якої здійснюється переклад. Отже, він повинен добре знати історію, культуру, літературу, звичаї, сучасне життя тих, хто розмовляє мовою оригіналу (Горішина, 2013).

Як і в будь-якого реципієнта повідомлення, у перекладача виникає особисте ставлення до тексту, але в ролі посередника міжмовної комунікації перекладач повинен утримуватися від суб'єктивної інтерпретації тексту, дотримуватися прагматичної нейтральності (Горішина, 2013).

На другому етапі цього процесу перекладач прагне забезпечити повне збереження інформації вихідного повідомлення. Він ураховує те, що реципієнт перекладу належить до іншого мовного колективу, ніж реципієнт оригіналу, має інші знання та життєвий досвід, іншу історію та культуру. У тих випадках, коли подібні розбіжності можуть завадити повноцінному розумінню повідомлення, перекладач усуває ці перешкоди, вносячи до тексту перекладу необхідні синтаксичні зміни (Горішина, 2013).

Дослідження комунікативних процесів неможливе без звернення до поняття “комунікативна ситуація”. Згідно з визначенням Л. Сахарного, комунікативна ситуація – це “сукупність факторів, які зумовлюють можливість і характер комунікативного акту” (Беляєва, 2016). Беручи до уваги, що кожний одноразовий комунікативний акт (КА) уможлиблюється внаслідок величезної кількості інших КА, які передували йому, та під час яких учасниками конкретного акту й були засвоєні мова і правила її використання, КА визнається основним структурним елементом комунікації (Беляєва, 2016).

Характерна особливість комунікації полягає в тому, що метою будь-якого КА є намір (інтенція) одного учасника КА вплинути на іншого шляхом здійснення мовленнєвої дії. З огляду на те, що всі мовленнєві дії (мовленнєві вчинки) представлено чотирма основними класами або комунікативними типами:

розповіддю, запитанням, спонуканням і вигуком – “жодних інших мовленнєвих дій за їхнім комунікативним типом людина не здійснює”, мовленнєвий вплив виявляється не лише у разі спонукання або наказу (Беляєва, 2016).

Мовленнєві дії мають ієрархічну структуру, поділяючись на види, підвиди etc. Кожний тип, вид, підвид, варіант мовленнєвої дії характеризується своєрідними лексичними характеристиками й інтонаційною будовою. Зокрема інформативний тип мовленнєвої дії презентовано такими видами, як: власне розповідь, повідомлення, найменування, об’ява, перерахування, репліка. У свою чергу, підвидами, наприклад, повідомлення є доповідь, рапорт, донесення, а варіантами доповіді – наукова доповідь, агітаційна тощо (Беляєва, 2016).

КА передусє комунікативний намір, що існує у формі комунікативного завдання. Беручи до уваги, що нині спостерігається певна невизначеність щодо сутності термінів “комунікативний намір”, “комунікативна інтенція”, “комунікативна ціль”, “комунікативна мета”, зробимо спробу уточнити сутність цих понять. Беручи до уваги, що “інтенція” – запозичений варіант, а “намір” – автохтонний, на нашу думку, існують усі підстави вважати терміни “комунікативний намір” і “комунікативна інтенція” абсолютними синонімами. Отже, комунікативний намір / комунікативна інтенція – це “бажання вступити у спілкування з іншою особою” або “усвідомлений мотив спілкування”. Комунікативну мету розуміємо як обмін інформацією для забезпечення пізнавальних, соціальних, професійних та інших потреб (Беляєва, 2016).

З огляду на характер взаємовідношень між учасниками (соціальних та інших ролей) комунікація поділяється на офіційну й неофіційну. Комунікативні умови зумовлюють диференціацію розмовного і книжного мовлення. За способом оформлення висловлювання комунікація може відбуватися в усній чи писемній формі (Беляєва, 2016).

Кількість комунікативних партнерів обумовлює виокремлення таких рівнів комунікації: міжособистісний (два або декілька індивідів, які вступили в контакт один з одним), груповий або комунікація в малих групах (дискусія,

доповідь, навчальне заняття), масовий (преса, радіо, телебачення) (Беляєва, 2016).

1.2. Значення вигуків у реалізації комунікативно-прагматичних функцій висловлювання

Життя неможливо уявити без емоцій, без відчуттів. У жестах, міміці, пантоміміці, у всьому цьому людина використовує емоції, відчуття, які є засобом повідомлення інформації. У різних мовах вигук є одним із засобів вираження емоцій.

У процесі говоріння людина не просто матеріалізує свої думки (усно чи письмово), вона наділяє висловлення певною ілюкотивною силою. Зрозуміти емотивне значення слова легше, коли відомо, які саме почуття та емоції виражають сміх, плач, зітхання. Сміх, наприклад, виражає радість, веселий настрій; плач – горе. Однак сміх, плач, зітхання не є частинами мови. Вигуки пов'язані із вищезазначеними почуттями й емоціями, є частиною мови і мають емотивне значення (Тесля, 2010). Багатозначність вигуків і, звідси – їх варіативність дозволяє цим лексичним одиницям виконувати комунікативно-прагматичні функції мови (Тесля, 2010).

Сьогодні налічується сотні тисяч вигуків, але в китайській мові вони займають особливе місце. Багато людей під час вивчення китайської мови зустрічають дивні ієрогліфи в листуванні з китайськими друзями, що викликають подив і нерозуміння. Вигуки є маловивченим граматичним класом слів, особливу групу яких складають дієслівні вигуки. Незважаючи на тривале вивчення вигуків як у вітчизняному, так і в зарубіжному мовознавстві, досі викликає суперечки між вченими (Середа, 2002). Наприклад, Ф. І. Буслаєв розглядає дієслівні вигуки як дієслівні форми, І. І. Срезневський і В. А. Богородицький – як дієслівні частки. Багато вчених відкидають будь-який зв'язок цих форм з вигуками.

Вигуки характеризують емоційну сферу мови, де вони вживаються поза зв'язком з іншими словами. Вигуки можуть отримувати самостійне інтонаційне оформлення (Середа, 2002).

Одні лінгвісти виділяють їх в окремий клас, що не відноситься до поділу слів за частинами мови, інші вважають, що вони займають медіальне положення між іменниками і службовими словами, а деякі відносять до службових слів. Інші вчені визначають вигуки як окремий лексико-граматичний клас, що складається з незмінних слів, які служать вираженню емоцій стосовно явищ навколишньої дійсності (Пермякова, Григорьева).

Вигуки є класом емоційно-вагомих одиниць мови. Оскільки в реальному спілкуванні емоції орієнтовані на певного адресата мови і надають мові те забарвлення, яке в цілому називається прагматикою, постає необхідність дослідження вигуків в комунікативно-прагматичному аспекті. В світлі інтенсивного розвитку прагмалінгвістики стає зрозуміло, що вигуки мають якості, яких не має у головних частин мови. В першу чергу мова йде про те, що вигуки можуть представляти висловлювання абсолютно, без синтаксичної підтримки складових елементів речення (Іванова, Кибкало, Яремка).

Китайці дуже часто використовують вигуки, які в кожній ситуації мають свій власний відтінок. Якщо подивитися на саме поняття вигук в граматиці англійської та китайської мов, можна помітити, що воно є функціональною частиною мови, що виражає емоції, не називаючи їх (Пермякова, Григорьева). Когнітивний план емоційно виразних примітивів не можна віднести до усвідомлених образів і уявлень особистості, це лише комплекси відчуттів, які постійно змінюються (Тесля, 2010).

Почуття, які виникають на базі емоцій, формувалися з історичним розвитком суспільства, пов'язані з його соціальними нормами та установками, тому вони можуть розвиватися і вдосконалюватись. На відміну від емоцій, почуття мають більш предметний характер і пов'язані з конкретним, незамінним об'єктом. Однак почуття і емоції відрізняються за якістю (позитивні, негативні та амбівалентні), глибиною, інтенсивністю і тривалістю впливу на діяльність.

Власне емоції, які передаються за допомогою вигуків, можуть бути позитивними, негативними та амбівалентними (емоції, які не мають яскраво вираженого негативного або позитивного забарвлення – співчуття, здивування). Негативні емоції відіграють більш важливу біологічну роль ніж позитивні. Негативні емоції сигналізують про небезпеку, а позитивні – про вирішення проблеми (Тесля, 2010).

У процесі пристосування людини до оточуючого світу, зокрема, до соціальнокультурного середовища, когнітивний зміст її емоцій стає менш універсальним і більш складним, виникають похідні особистісно диференційовані почуття і волевиявлення. Мовні визначення емоцій і, на нашу думку, мовні засоби передачі емоцій сприяють їх розумінню і культурному нормуванню (Тесля, 2010).

З великої кількості емоційних станів у мисленні фіксуються ті, які відрізняються тривалістю і переживаються частіше. Такі емоційні стани знаходять відображення у мові. Емоції, якими керується людина, можуть полегшувати або ускладнювати спілкування. Соціокультурні правила експресії певних емоцій різняться і в індивідуумів (вікові, гендерні особливості), і у представників соціальних груп (професійних, освітніх, політичних та ін.) (Тесля, 2010). Вигуки, на нашу думку, є представниками емоцій у мові, і тому основною їх функцією є емотивна (Тесля, 2010).

Найбільш прийнятною є позиція (яка була висловлена ще радянським науковцем Л. В. Щербою), згідно з якою вигуки визначають як сукупність диференційно-інтегруючих ознак семантичного й синтаксичного характеру, що є окремою частиною мови (Калашник, 2015). Вигуки у китайській мові характеризуються морфологічною незмінюваністю: вони вживаються на початку основного речення (рідше – наприкінці, ніколи – усередині), виокремлюються комою або знаком оклику залежно від емоційного навантаження (Калашник, 2015).

За складом вигуки у китайській мові поділяють на:

– ті, що складаються з одного ієрогліфа (啊 a, 哎 ai, 嗯 eng, 黑 hei тощо);

– сполучення двох або більше ієрогліфів (哈哈 haha, 哎呀 aiya, 艾呦 aiyou тощо);

– вигуківі речення: 我的天! Wodetian (дорівнює українському “Боже мій!” і може мати як позитивну, так і негативну конотацію), 你好 nihao (Доброго дня), 谢谢 xiexie (Спасибі).

За своїми семантичними ознаками можна виокремити такі види вигуків:

– емотивні (ті, що висловлюють почуття – 咳 hai, 哼 heng, 厄 e);

– волевтивні (啊! a!; 嘿 hei);

– когнітивні (ті, що передають стан дії та не торкаються почуттів людини: 死了 si le – дуже (використовується з дієсловами), 虎虎 – huhu – дуже (використовується з прикметниками).

Але слід зазначити, що у китайській мові такі вигуки найчастіше характеризують дію з негативної точки зору і тому деякими дослідниками відносяться до емотивних);

– етикетні (你好吗? ni hao ma? 你吃饭了吗? ni chi fan le ma? як привітання);

– лакунарні – такі, що заповнюють паузи у спілкуванні (цей вид вигуків виокремлюється китайською граматиною та не є підтвердженням в європейській науці, в якій цей вид вигуків відносять до вигуків етикету – 所以 suoyi – використовується у ситуаціях, коли треба щось резюмувати, зробити висновок; 喂, 喂, 喂, 无所谓 – wei, wei, wei, wu suo wei – аналог українського “мені байдуже”, “мене це не цікавить”) (Калашник, 2015).

В аспекті класифікації вигуків за можливістю еквівалентності до членів речення та частин мови слід відзначити, що ця функція властива майже всім вигукам, особливо когнітивним, тобто дійовим. У ролі таких вигуків найчастіше виступають ономатопоетичні слова, що позначають дію. У цих випадках іноземною мовою вигуки можуть перекладатися навіть відповідними частинами мови та входити до структури речення. Наприклад:

– 谁喂来了! – shei wei lai le ! – Ти диви, хто прийшов! (谁喂 – shei wei – букв. “непотріб” – вираз має дуже негативну конотацію. З граматичної точки зору вигук у даному випадку виступає у ролі підмета та може перекладатися іменником/займенником);

– 你呵气呵气! – ni heqi heqi! – Дихай, дихай! (виконує роль присудка та перекладається дієсловом);

– 今天我高兴死了 – jintian wo gaoxing si le – Я сьогодні дуже щасливий (входить до складу присудка, але може розглядатися як прийменник);

– 她天上漂亮 – ta tian shang piaoliang – Вона дуже красива (天上漂亮 – букв. “Небесно красива”. Виступає в якості прикметника і може розглядатися як означення);

– 你别说废话 – ni bie shuo feihua! – Не кажи дурниць! (废话 є сталим емоційним вигуком, який дорівнює українському “Дурниця!”, але в даному прикладі він виступає у ролі додатка та набуває властивостей іменника) (Калашник, 2015).

Існує також розподіл вигуків за емоційним забарвленням на емоційно-позитивні та емоційно-негативні. Слід зазначити, що ця класифікація є досить умовною внаслідок того, що більшість вигуків є нейтральними, а свою позитивно/негативну конотацію набувають у мовленні завдяки ситуації, загальному забарвленню розмови, міміці, жестам, якими вони супроводжуються тощо. Але деякі вигуки традиційно вживаються з позитивним забарвленням:

1) 哈 ha – виражає задоволення, щастя: 哈哈, 我赢了! – haha, wo yingle! – Ха-Ха, я виграв!

2) 嘿/嗨 – hei – виражає здивування: 嘿, 谁在那儿? – hei, shei zai nar? – Гей, хто це там?

3) виражає захоплення, здивування, подив: 嘿, 下雪了! hei, xia yu le! Ой, сніг пішов!

4) використовується для оклику співрозмовника: 嘿, 小心点儿, 别跌下! hei, xiaoxin yidianr, bie diexia! Гей, серденько, не впади! (Калашник, 2015).

Деякі вигуки традиційно мають негативну конотацію:

1) 哼 heng – виражає невдоволення, гнів, засмучення, в деяких випадках вживається як погроза: 哼, 有什么了不起? – heng, you shenme liaobuqi? – Гей, ну що тут дивного?

2) 嗯 eng – використовується при сумнівах: 嗯? 你怎么不说话了? – eng? Ni zenme bu shuohua le? – Дійсно? Ти нічого не казав?

3) використовується, коли мовець не погоджується зі співрозмовником і має власні здогадки щодо чогось: 嗯, 怎么会呢? – eng, zenme hui ne? – Годі тобі, як це можливо? (Калашник, 2015).

Отже, вигуки, які знаходяться в препозиції надають висловленню виразності, інформують про настрій співбесідника, його реакцію на повідомлене, на певне явище тощо. В постпозиції вигуки зазвичай виступають як самостійні речення, виражають емоції, почуття або волевиявлення і підсумовують попереднє висловлення або явище (Тесля, 2010).

Комунікативний аспект мови спрямований на дослідження кінцевого результату – ефекту мовленнєвої комунікації, можна назвати прагматикою мови (Кузьменко, 2020). Співвідношення семантики (значення мовної одиниці) і прагматики завжди цікавило вчених. На думку Ч. Моріса та його послідовників семантика була етапом, який передусь прагматиці. Р. Карнап вважав, що семантика залежить від прагматики. Однак і прагматика, і семантика є взаємозалежними явищами. Мовленнєва діяльність пов'язана з системою мови, а також із системою соціальної взаємодії через суб'єкти мовленнєвої діяльності адресанта і адресата. Суттю прагмалінгвістики є семантико-функціональний підхід до аналізу вигуків (Тесля, 2010).

У спілкуванні вигуки виступають головним чином у ролі самостійного висловлювання чи синтаксично незалежного сегмента речення, підпорядковуючись загальній задачі комунікації, формою вираження якої є цілий текст чи деяка його частина, що представлена об'єднаною у відносно

закінчене структурно-змістове ціле сукупністю висловлювань (Іванова, Кибкало, Яремка).

Вигуки мають з точки зору прагматико-комунікативної структури бінарну природу: з одного боку вони слугують засобом екстеріоризації емоційно-експресивних настроїв того, хто говорить, а з іншого – волюнтативну функцію збільшення і посилення впливу на адресата. З кожним вигуком пов'язані певні почуття (Іванова, Кибкало, Яремка).

Вигуки найчастіше зустрічаються в усному мовленні, зокрема в діалогах. Діалог завдяки своїй простоті і чіткості є класичною формою мовленнєвого спілкування. Кожній репліці властива завершеність, яка виражає певну позицію адресанта, на яку можна відповісти (Тесля, 2010). Однак на відміну від реального діалогу мовлення персонажа художнього твору є „накладенням“ одного комунікативного процесу на інший, які протікають одночасно: комунікації між персонажами і комунікації між автором і читачами (глядачами) (Тесля, 2010).

1.3. Комунікативно-прагматичні функції вигуків та їх типологія

Традиційний підхід визначає вигуки з точки зору семантики і синтаксису. Цього підходу дотримуються китайські лінгвісти Ма Цзяньчжун, Ван Лі, Лі Цзінсі та ін. (Ван Синьсинь, 2014). Ма Цзяньчжун класифікував вигуки згідно з їхніми семантичними ознаками. Ван Лі приділяв більше уваги синтаксичним особливостям вигуків. Він вважав, що «вигук не входить в структуру пропозиції, а лише передає окличність, емоції, такі, як гнів, подив, смуток і т. д.» (Ван Синьсинь, 2014). Узагальнюючи ці дві позиції, Ху Мін'ян визначає китайські вигуки як вирази, які використовуються в усному мовленні, які завжди є незалежними і не входять в структуру речення (Ван Синьсинь, 2014).

Автори сучасних китайських граматики дотримуються іншої позиції, диференціюючи вигуки, головним чином, за їхніми структурними параметрами. Зокрема, Ван Цзичан описує вигук як «частину мови, яка не залежить від інших,

будучи тільки одним з компонентів цього речення» і зазначає, що «вигук не має синтаксичних відносин з іншими словами, найчастіше передує реченню, а іноді вставляється в середину речення». Наприклад, у реченні 门外传来喂、喂的声音 – Menwai chuanlai wei, wei de shengyin – *За дверима почулося: «Гей, гей»!* Китайський вигук wei передає інформацію про те, що хтось знаходиться біля дверей будинку і хоче дізнатися, чи є хтось всередині. При цьому словосполучення «за дверима почулося» служить для посилення висловлювання, для обрамлення основної інформації додатковими смисловими відтінками (Ван Синьсинь, 2014).

У китайській мові вигуки наділяють такими граматичними властивостями:

– вигуки вживаються згідно з певними правилами сполучуваності одиниць мови;

– в деяких реченнях можливе обмеження переміщення вигуків в межах конструкції;

– у вигуків існує власне лексичне оточення, в можливості якого входить своєрідність граматичної оформленості цієї частини мови

– вигуки можуть вживати як члени речення;

– вигуки мають можливість поєднання зі словами 的 de, 起来 qilai, 着 zhe (оформляє присудок наказового речення, що вимагає постійної (неодноразової) дії), 了 le;

– вигуки здатні редуплікуватися. Редуплікація також є одним із способів утворення нових вигуків у китайській мові.

嘻,不错. xi, bu cuo – *Хі, нічого так* і 嘻嘻嘻, 太好了! – xi xi xi, tai hao le! – *Хі-хі-хі, дуже добре!* (Ван Синьсинь, 2014)

У китайській мові вигук є особливою частиною мови, яка не має конкретного граматичного і лексичного значення, а також не є ні самостійною частиною мови, ні службовою. Тим часом практично всі китайські вигуки несуть в собі певний сенс, тому значення вигука, як правило, пов'язане з контекстуальною

семантикою речення: 啊! 这是怎么回事? – A! Zhe shi zenme hui shi? – A! *Що це таке?* (Ван Синьсинь, 2014)

У китайській мові вигуки найчастіше займають позицію на початку речення, а після вигуку за правилами китайської пунктуації ставиться кома або будь-який інший знак. Крім того, вигуки можуть бути розташовані як в середині, так і в кінці речення, що дає можливість змінити значення вигука, який вживається, а також вживання одного і того ж вигука в різних контекстах, наприклад:

这是谁的东西, 啊? Zhe shi shei de dongxi, a? – *Чий це речі, а?* (в цьому реченні вигук 啊 вжито в значенні питання, в контексті питального речення);

啊!我想起来了! – A! Wo xiang qilai le! – *А! Я згадав!* (в цьому реченні вигук 啊 передає оклик);

这些小猫儿, 哎呀! 真有个意思 – Zhe xie xiaomaor, ai ya! Zhen you ge yisi– *Ці кошенята, ей-я! Дуже чарівні* (в цьому реченні вигук 哎呀 знаходиться в середині і передає почуття замилювання);

哎呀! 你又把你的手机弄坏了! – Ai ya! Ni you ba nide shouji nonghuai le! – *Ай-я! Ти знову зламав свій телефон!* (в цьому випадку вигук 哎呀 розташований на початку речення і висловлює жаль про розбитий телефон) (Ван Синьсинь, 2014).

Згідно з дослідженням Сін Фуї (邢福义), тон складу тісно пов'язаний з виражальними можливостями вигуку. Науковець зауважує такі закономірності:

1. Вигуки, що вимовляються першим тоном, здебільшого виражають здивування, переляк. Наприклад: 喂 [wēi], 嘿 [hēi], 哎 [ēi], 啊 [ā], 哟 [yāo], 嗨 [hē], 呀 [yā].

2. Вигуки, які звучать другим тоном, виражають запит, підозру. Наприклад: 啊 [á], 哎 [éi], 咦 [yí], 哦 [ó].

3. Вигуки, що вимовляються третім тоном, переважно виражають незадоволення, заперечення. Наприклад: 啊[ǎ], 哎[ěi], 暖[ǎi], 姆 [mǔ].

4. Вигуки, які звучать четвертим тоном, здебільшого виражають оклик, відповідь. Наприклад: 哎[èi], 啊[à], 唉[ài], 欸[èi], 嘿[hèi], 喂[wèi] (Нестеренко, 2014).

До характеристик китайських вигуків можна додати і передачу чуттєвої складності. У китайській мові існує величезна кількість вигуків, проте однакові вигуки в різних мовних ситуаціях можуть висловлювати різні емоції. Це має пряму залежність від тієї інтонації, з якою вимовляється вигук. Наприклад, вигуки 啊 а – а, 哎呀 аі уа – ей-я, 哦 о – о можуть використовуватися в китайській мові як для вираження питання, так і для вираження подиву, здивування:

啊, 你说什么? – А, nǐ shuō shénme? – А? *Ти про що?* (вираження подиву);

啊, 原来是这样! – А, yuánlái shì zhèyàng! – А, *ось воно що!* (вираження розуміння);

啊, 就这么办呢! – А, jiù zhème bàn ne! – А, так і буде (вираження згоди) (Ван Синьсинь, 2014).

У складі речення китайські вигуки виконують різноманітні граматичні функції:

1. Іллокутивну функцію. Вигук має при виконанні цієї функції силу самостійного висловлювання і автономний інтонаційний малюнок. Ця функція властива переважній більшості китайських вигуків:

喂, 你可别忘了! – Wei, nǐ kě bié wàng le! – *Послухай, тільки ти не забудь;*

他说: "你看, 尽然这样! 你难道认识他?". – Та shuō: nǐ kàn, jìn rán zhèyàng! Nǐ nàndào rènshi tā? – *Ось тобі на! – Сказав він. – А ти хіба знаєш його?;*

呕! 我明白了, 明白了! – O! Wǒ míngbái le, míngbái le! – О, *я зрозумів, зрозумів!* (Ван Синьсинь, 2014)

2. Експресивну функцію. Ця функція надає китайському реченню з вигуком певне експресивне або емоційне забарвлення:

啊，多么宏伟雄壮的南京长江大桥呀！ – A, duome hongwei xiongzhuang de nanjing changjiang da qiao ya! – *Ох, який величний і могутній Великий Нанкінський міст через Янцзи!*;

唉，你没跟我们一块儿去，太可惜了！ – Ai, ni mei gen women yikuair qu, tai kexi le! – *Ой, як шкода, що тебе не було з нами!*;

我们队赢了！乌拉！ – Women dui ying le! Wula! – *Наша команда взяла гору! Ура!* (Ван Синьсинь, 2014)

3. Функцію акцентування. Ця функція вигуків спрямована на посилення значення, вираженого самотійною частиною мови:

嗨，你真行！ – He, ni zhen xing! – *Ого, який ти молодець!*;

哦！ – 他轻声喊道打了个寒噤 – 请原谅我，明亮的玛戈皇后！我弄错了。 – O! Ta qingsheng handao da le ge hanchan, qing yuanliang wo, mingliang de mage huang hou! – *Ой! – тихо вигукнув він і здригнувся, – перепрошую, світла королева Марго! Я помилюся.*;

回声！ – 他说。 – 再次，你在我们的地区！从哪里来神带来了什么？ – Huisheng! – Ta shuo. – Zaici, ni zai women de diqu! Cong nali lai shen dailai le shenme? – *Ехо! – сказав він, – знову ти в нашому краю! Звідкіля бог приніс?* (Ван Синьсинь, 2014)

4. Граматичну функцію члена речення. Ця функція властива лише невеликій кількості китайських вигуків і зазвичай з'являється на підставі заміщення вигуком словоформи:

宝玉听了 "出嫁" 二字，不禁又害了两声。 – Baoyu ting le «chujia» er zi, bujin you hai le liang sheng. – *Баоюй, почувши слова «виходить заміж», мимоволі ахнув кілька разів;*

哎呀，但光是 "哎呀" 还不够。 – Aiya, dan guangshi aiya hai bugou. – *Ах, але одного аха мало;*

我讨厌这些啊呀和哎呀。 – Wo taoyan zhe xie aya he aiya. – *Мені набридли ці охи та ахи.* (Ван Синьсинь, 2014)

Таким чином, дослідження вигуків сучасної китайської мови, а також їх семантичних властивостей та різноманітних текстових і мовних функцій допомагає простежити становлення класу вигуків серед інших частин мови в китайській мові. Вигуки відрізняються від інших мовних одиниць своїми граматичними, а також морфологічними особливостями. Крім того, вигуки в китайській мові мають особливості в фонетичному оформленні та реалізації специфічної мовної функції (Ван Синьсинь, 2014).

В аспекті словотвірної структури китайські вигуки діляться на:

1. Вигуки односкладової структури: 啊 a – a, 咦 yī – i, 嘿 heī – хей, 嗨 hai – хай і т. п. .:

啊, 你说什么? – A, nǐ shuō shénme? – А, що ти сказав?;

嘿, 终于让我们找到了! – Heī, zhōngyú ràng wǒmen zhǎodào le! – Хей, нарешті ми знайшли!;

嗨, 真不走运! – Hai, zhēn bù zǒuyùn! – Хай, взагалі не пощастило! (Ван Синьсинь, 2014)

2. Вигуки двоскладової структури: 嘻嘻 xīxī – xīxī, 哈哈 hāhā – хаха, 哎呦 āiyōu – ей-я і т. д.:

大家都在认真工作, 而她却嘻嘻哈哈。 – Dàjiā dōu zài rènzhēn gōngzuò, ér tā quē xīxī hāhā. – Всі серйозно працюють, а вона – хі-хі-хі та ха-ха-ха;

哎呦, 不, 不! 任何人任何时候都不要用力抓我。 – Āiyōu, bù, bù! Rénhè rén renhè shíhòu dōu bùyào yònglì zhuā wǒ. – Ей-я, ні, ні! Ніхто і ніколи не міг втримати мене насильно. (Ван Синьсинь, 2014)

3. Вигуки багатоскладової структури: 哎呀呀 āiyāyā – ей-я-я, 偶吼吼 ǒuhǒuhǒu – о-хо-хо і т. д.

Наприклад: 哎呀呀, – 警务人员说: 这似乎是坏人干的! – āiyāyā, – jǐngwù rényuán shuō: zhè sìhū shì huàiren gān de! – Ей-я-я, – сказав поліцейський, – справа, здається, кепська! (Ван Синьсинь, 2014)

У семантичному аспекті китайські вигуки поділяються на два головних семантичних розряди:

1. Вигуки, що служать для вираження емоцій:

哈哈, 真好笑! – Haha, zhen haoxiao! – Ха-ха, дуже смішно!;

哎呦, 你来啦! – Aiyou, ni lai la! – Ай-йо, ти прийшла!.

2. Вигуки, що передають різного роду звернення до особи (суб'єкта):

喂, 行。就照你说的办吧。 – Ai, xing. Jiu zhao ni shuo de ban ba – Ай, добре.

Роби, як ти сказала;

停, 我说了! – Ting, wo shuo le! – Ша, я сказав! (Ван Синьсинь, 2014)

В рамках зазначених розрядів вигуки в китайській мові з функціонально-семантичної точки зору можна розділити на такі групи:

1. Вигуки, що виражають здивування, захоплення: 啊 ai – а, 咦 yi – ой, 嘿 hei – хей, 嗨 hai – хай, 嚯 huo – ух, 吓 he – хе, 呕 ou – оу, 哟 you – ойо.

Наприклад:

咦? 还要我来教你? – Yi? Hai yao wo lai jiao ni? – Ой? Невже я повинна тебе вчити?;

嘿! 怕什么? 他见的世面多了! – Hei! Pa shenme? Ta jian de shimian duo le! – Хей! Гарзд, чого ти боїшся? Він все знає!;

哟, 还挺厉害啊! – You, hai ting lihai a! – Ойо, ти така молодець!;

嚯, 你小子还真行啊! – Huo, ni xiaozhi hai zhen xing a! – Ух, ти крутий!;

呕, 原来是你呀。对不起, 让你久等了。 – Ou, yuanlai shi ni ya. Duibuqi, rang ni jiu deng le – Оу, це ти! Вибач, ти мене довго чекала? (Ван Синьсинь, 2014)

2. Вигуки, що виражають в одних випадках радість, а в інших – іронію і сарказм: 哈哈 haha – ха-ха, 嘻嘻 xixi – xi-xi, 呵呵 hehe – хе-хе. Наприклад:

哈哈, 我终于学会开车啦! – Haha, wo zhongyu xuehui kaiche la! – Ха-ха, я навчилася водити машину!;

呵呵, 他也能考上大学? – Hehe, ta ye neng kaoshang daxue? – Хе-хе, це він поступив в університет? (Ван Синьсинь, 2014)

3. Вигуки, що виражають співчуття: 唉 ai – ех, 哎呀 aiya – ей-я, 嗨 hai – хей. Наприклад:

唉，要是当时听你的话该多好哇！ – Ai, yaoshi dangshi ting ni de hua gai duo hao wa! – *Ех, якби тоді я тебе послухала!*;

唉，病了两个月，把工作都耽误了。 – Ai, bing le liang ge yue, ba gongzuo dou danwu le. – *Ех, два місяці прохворів, запустив справи на роботі!*;

哎呀！我可真不知道他为了这事儿呀！ – Aiya! wo ke zhen bu zhidao ta shi wei zhe shi ya! – *Ей-я! Я зовсім не знала, що образила його!*;

嗨，你可好糊涂哇！ – Hai, ni ke hao hutu wa! – *Хей, який же ти дурник!* (Ван Синьсинь, 2014)

4. Вигуки, що виражають обурення суб'єкта щодо чого-небудь або презирство до чого(кого)-небудь: 呸 pei – *тьху*, 呸 cui – *ну*, 哼 heng – *хм*, 吓 he – *ах*. Наприклад:

呸！你胡说八道！ – Pei, ni hu shuo bai dao! – *Тьху, що за нісенітницю ти несеш!*;

哼，你竟然相信他的话？ – Heng, ni jingran xiangxin tade hua? – *Хм, і ти віриш тому, що він сказав?*;

呸，他走到今天这地步完全是咎由自取！ – Cui, ta zoudao jintian zhe dibu wanquan shi jiu you zi qu! – *Ну, це він сам винен!* (Ван Синьсинь, 2014)

5. Вигуки, що виражають невдоволення, незгоду: 唉 ai – *ей*, 嗨 hai – *хей*, 嘿 huo – *хуо*, 吓 he – *ах*. Наприклад:

唉，他的意见我还就是不同意！ – Ai, tade yijian wo hai jiushi bu tongyi! – *Ей, все одно я не могла погодитися з ним!*;

吓，你怎么能这样说话呢？ – Xia, ni zenme neng zheyang shuohua ne? – *Ах, як ти можеш так говорити!* (Ван Синьсинь, 2014)

6. Вигуки, що виражають розуміння мовцем ситуації: 哦 ou – *о*. Наприклад:

哦，我知道了。 – Ou, wo zhidao le – *О, я знаю.*;

哦，原来你也是山东人。 – Ou, yuanlai ni ye shi shandong ren – *О, так ви теж з провінції Шаньдун!* (Ван Синьсинь, 2014)

7. Вигуки-звернення: 喂 wei – *вей*, 唉 ai – *ей*, 啊 a – *а*. Наприклад:

喂, 你是哪位? – Wei, ni shi na wei? – *Вей, хто це?*;

唉, 透露透露, 最近有什么内部消息? – Ai, toulou toulou, zuijin you shenme neibu xiaoxi? – *Ей, ти поділишся своєю інформацією?* (Ван Синьсинь, 2014)

8. Вигуки-відповіді: 唔 wu – ух, 唉 ai – ей, 哎 ai – ей, 啊 a – а, 呕 ou – о, 哦 o – о. Наприклад:

唔, 要找到你可真不容易。 – Wu, yao zhaodao ni ke zhen bu rongyi – *Ух, нелегко тебе знайти!*;

啊, 啊, 好吧。 – A, a, hao ba – *А, а, добре.*;

哦, 我想起来了, 就是他。 – O, wo xiangqilai le, jiushi ta – *О, я згадала, це точно він.* (Ван Синьсинь, 2014)

Варто зазначити, що вигуки сучасної китайської мови характеризуються певними фонетичними особливостями. Так, наприклад, склад вигуку може формуватися з різних приголосних: 哼 hng / hm, 嘞 m / n / ng або ж прослідковується інваріантність дифтонгів: 哎 [āi] / [ēi], 哎哟 [āiyōu] / [ēiyāo], 嘿 [hēi] / [hāi], 哟 [yōu] / [yāo], 喂 [wèi] / [wài], що не є характерним для фонетичної системи сучасної китайської мови (Нестеренко, 2013).

І.М. Гуменюк зазначає, що семантичні можливості вигуків найповніше розкриваються на рівні динамічного комунікативного мовлення, оскільки воно є "природним середовищем" для цих елементів. Інформативність вигуків визначається як сигнал про наявність певного ставлення мовця до почутого, ситуації, співрозмовника без найменування цієї об'єктивної дійсності (Нестеренко, 2013).

В інформативній структурі висловлювань з вигуками автор виділяє три сфери: 1) об'єктивна – сфера ситуації, що впливає на мовця; 2) суб'єктивна – сфера мовця (його бажання, думки тощо) 3) діалогічна – сфера реципієнта. Ці сфери впливають одна на одну, тобто не існують ізольовано. На фоні об'єктивної сфери на мовця впливають чинники, що актуалізують використання того чи іншого вигуку (Нестеренко, 2013).

Наприклад, у ситуації, коли раптово пішов дощ, мовець може сказати:

天啊，下雨了！– О Боже, пішов дощ!

У висловлюваннях з вигуками, що спираються на суб'єктивну сферу мовця, виражається власне стан мовця. Наприклад, використання вигуків для передачі почуття здивування: 哎呀[āiyā], 真美！– Ой, яка краса!

Діалогічна сфера вигуків характеризується тим, що той чи інший лексичний елемент був сприйнятий слухачем й відповідна реакція слідувала після цього. Варто уточнити, що повідомлення або та чи інша інформація ніколи не сприймається в чистій формі, а по-різному інтерпретується його отримувачем. Проте мовець прагне до почуттєво-емоційної адекватності, тобто намагається виразити свої почуття та емоції максимально доречними для цього засобами (Нестеренко, 2013).

О. Нестеренко (2013) поділяє вигуки на емотивні, волітивні та когнітивні.

1. Емотивні вигуки

1.1. Вигуки, які вираж позит емоції.

-які виражають захоплення чимось: 嘿，下雪了！[Hēi, xià xuěle] – Ой, сніг пішов!

1.2. Вигуки, які виражають негативні емоції.

- вираження здивування, змішане зі страхом: 呀，你怎么啦？[Ya, nǐ zěnmē la] – Ой, що з тобою?

- вигуки, які вираж невдоволення: 阿，他怎么不来?! [Ā, tā zěnmē bù lái] – Ех, що ж він не приходить!

- вигуки, які виражають горе: 哎哟 [āiyō]

- вигуки, які виражають біль: 啊唷 [āyō], 哎呀 [āiyā], 哎哟 [āiyō],

- вигуки, які виражають печаль: 欸 [āi], 嗨 [hāi], 噢伊 [uǒyī].

1.3. Вигуки з нейтральним забарвленням.

2. Волітивні вигуки

1. Імперативи.

A. Вигуки, що звернені до людей.

a) вигуки звертання, заклику або вимоги: 喂[wèi] – алло, 嗨 [hēi] – агов.

б) вигуки – вимога припинення дії: 站住 [zhànzhù]– стоп.

в) вигуки – команди: 正步走! [Zhèngbù zǒu] – Кроком руш!

г) вигуки-застереження: 慢走! [Màn zǒu] – Будьте обережні!

д) вигуки під час колективних робіт: 哼唷 [hēngyō] — ану-но (при докладанні трудових зусиль).

2. Вокативи.

Цей підтип волітивних вигуків характер різном кличних форм, які зберегли тісний зв'язок із формами власних імен.: 天呐! [Tiān nà] – О небеса!

3. Когнітивні вигуки.

Це одиниці, які виражають:

1. *Упізнавання.* Характер процесом ідентифікації об'єкта, який сприймається, як такий, що вже відомий із досвіду. Вигуки, які виражають упізнавання, є реакцією на невербальну інформацію, тобто реакцією на певний об'єкт, ситуацію чи суб'єкт. Здебільшого для цього типу когнітивних вигуків притаманна препозиція у реченні. 铁军: 啊, 强子! 是你? [Tiějūn: A, qiáng zǐ! Shì nǐ] Т'є Цзюнь: А, Цян Дзи! Це ти? Вигук 啊[a] виражає, що мовець впізнав суб'єкта, і семантичний компонент неочікуваність.

2. *Пригадування.* Когнітивні вигуки пригадування є реакцією на співрозмовника чи об'єктивну дійсність. У цьому випадку актуалізується процес сприйняття інформації та порівнювання її з уже наявним досвідом. Варто зазначити, що в деяких випадках семантична структура вигуку 哎哟 [Āiyō] формується зі здивування (емотивний компонент) та пригадування (когнітивний компонент)

3. *Здогад.* Когнітивні вигуки, які сигналізують, що на базі певної інформації мовець робить певне припущення.

О. Нестеренко (2013) зазначає, що діалогічна форма мовлення є однією з поширених способів комунікації й охоплює структурну єдність діалогу-тексту. Дослідниця виділяє такі фази розвитку діалогу:

1. Встановлення мовленнєвого контакту.

На цій фазі мовленнєвої взаємодії використовуються вигуки, які спрямовані на ініціювання уваги співрозмовника. Наприклад: 嘿 [hēi], 喂 [wèi].

嘿 , 谁在那儿 ? – Агов, хто там?

喂 , 妈妈 , 你在哪里啊 ? – Ау, мамо, ти де?

2. Підтримка мовленнєвого контакту.

Протягом цієї фази реалізуються стратегії щодо забезпечення прийому інформації та підтримування уваги співрозмовника. Процес комунікації підтримується як мовцем, так і слухачем, оскільки чергуються сигнали мовця та сигнали слухача. На цьому етапі можуть використовуватися такі вигуки як: 咦 [yí], 嗯 [ńg], 咳 [hāi].

咦, 你怎么知道?! – Ой, як ти це знаєш?!

嗯, 你说什么? – Ну, а що ти скажеш?

3. Розмикання мовленнєвого контакту.

Мовець дає сигнал про завершення теми розмови на данному етапі та підбиває підсумки. Наприклад, мовець може використати саме такі вигуки: 噫 [áo], 唉 [āi].

噫, 我明白了! – Ага, я зрозумів!

唉, 我一定要去! – Так, я обов'язково маю піти!

Часто в діалогах є чимало речень, які формуються лише вигуковими одиницями. Наприклад: 呸 [pēi] ! – Тьху! 喂 [wèi]! – Алло! 呜呼 [wūhū] – О, горе! 皇帝[huángdì]! – О, Боже!

Типологізація китайських вигуків дозволяє встановити, що дані мовні елементи здатні висловити не тільки весь спектр емоційно-експресивних людських почуттів, але і висловити логічні операції згоди або незгоди, репрезентувати різні аспекти розуміння суб'єктом мовної ситуації (сумнів, вагання, роздуми і т. п.), або можуть бути мікровідповідями на попереднє висловлювання. Крім того, деякі вигуки можуть висловлювати різні почуття в залежності від ситуації їх застосування (Ван Синьсинь, 2014).

Отже, у китайській мові вигуківі слова відіграють особливу семантичну і суспільно-культурну роль, несуть важливе функціонально-сміслову навантаження в мові та мовленні. Китайські вигуки служать для вираження емоцій, відчуттів, експресивних реакцій суб'єкта на що-небудь, вживаються в різноманітних мовних ситуаціях, виконуючи цілий комплекс комунікативно-прагматичних функцій. Останні можуть служити в перспективі основою для прагмалінгвістичної типологізації вигуків в китайській мові (Ван Синьсинь, 2014).

1.4. Прагматичні механізми гумору в китайському комічному жанрі сяншен

Сяншен - один з найдавніших китайських комічних жанрів і до сих пір користується популярністю, як в молодого покоління, так і в людей старшого віку. Лінгвістичне наповнення текстів, їх тематика, сам процес «живого» виступу і реакція глядацької аудиторії мають соціокультурні, національно-специфічні особливості, що дозволяють осмислити місце цього жанру в китайському комічному дискурсі, а також глибше зрозуміти менталітет і ціннісні орієнтири китайського народу. Сяншен - це різновид китайських сценічних комедійних виступів, який може існувати у вигляді монологу, діалогу або полілогу. Цей жанр має величезний вплив на глядачів і вважається одним з найпопулярніших в Китаї, на що вказують багато китайських вчених, зокрема Сунь Фухай (Косинова, 2014). П. Лінк також пише про те, що ставлення публіки до жанру «сяншен» відрізняється від ставлення до інших сучасних естрадних жанрів: «сяншен має найбільшу аудиторію. Люди всіх соціальних верств: офісні робочі, будівельники, вчені, селяни, люди різного віку і статі - всі слухають сяншен. Доступний і простий спосіб мовного відтворення сяншен допомагає народу у вирішенні таких проблем, як неграмотність, ціна, недоступність, які часто виникають у випадках з театральними виставами або літературними творами » (Косинова, 2014).

Особливості гумористичного жанру сяншен.

Комунікативна мета виступів - осміяння пороків, прославлення досягнень суспільства або просте захоплення, в зв'язку з чим сяншенам може бути властива гумористична, іронічна, сатирична або саркастична тональність.

Авторство: сяншени як художні твори мають автора і назву. Зазвичай артист виступає з сяншеном, написаним спеціально для нього.

Форма подання. Класичний сяншен існує в усній формі: для досягнення максимального комічного ефекту необхідно бачити гру артистів або хоча б чути їхні голоси. Написаний на папері сяншен втрачає свою неповторну специфіку. Сяншен можуть являти собою монолог, діалог або полілог (Косинова, 2012).

Виконавці (адресанти)

- Зовнішній вигляд. Артисти жанру «сяншен», як правило, одягнені в традиційні костюми: довгі халати до полу з вишивкою або обробкою. Рукава, коміри і гудзики виконані в китайському стилі. Іноді артисти виступають у повсякденній формі одягу. У діалогічних парах найчастіше один артист повний, інший худорлявий, що є своєрідною антитезою, яка сприяє створенню комічного ефекту.

- Атрибутика. В руках у артистів віяло і білий рушник. Ця традиція закріпилася з давніх-давен. Раніше виступи проводилися перед натовпом, виконавця який виступає, оточувало багато народу, від цього йому ставало жарко, і він обмахувався віялом, щоб охолодитися, а хусткою витирив піт з чола. Крім того, під час виступу на сцені в деяких випадках стоїть стіл, що створює відчуття трибуни і сприяє тому, щоб артист жанру «сяншен» відчував себе оратором.

- Комунікативні ролі. Кожен артист жанру «сяншен» має своє амплуа: він виконує або активну домінуючу роль «доуген» (逗 哏), або пасивну роль «підспівувача» «пенген» (捧 哏).

- Положення на сцені. Сяншен вимовляється стоячи. У випадках, коли на сцені знаходиться стіл, сяншеністи стоять за столом або поруч з ним.

• Чотири основних вміння артиста: 1) 说 (shuo) - вміння захоплююче розповідати історію; 2) 学 (xue) - вміння наслідувати різним персонажам, діалектам і відтворювати різноманітні звуки, співати відомі уривки китайської опери та інших творів; мова артиста повинна бути плавною, гучною, розкутою, перебільшеною; 3) 逗 (dou) - вміння жартувати і знаходити смішний матеріал, володіння стилістичними прийомами комічного; 4) 唱 (chang) - почуття ритму (мелодійність мови) (Косинова, 2012). Тільки людина, що володіє всіма цими вміннями, може виступати в жанрі «сяншен».

Місце виступу. Зазвичай виступу проводяться в чайних залах, оформлених в традиційному стилі, з переважанням червоного кольору і розставленими столами в спеціальному порядку. Крім того, виступи «сяншен» можна побачити в концертних залах і по телевізору.

Адресати. Особливості жанру «сяншен» проявляються не тільки в змісті текстів, формі їх підношення, атрибутиці, а й у поведінці глядачів. Під час перегляду виступу глядачі сидять за столиками, п'ють чай і гризуть насіння (див. Додаток 1, мал. 4). На концертах китайці поведуться більш розкуто, ніж у повсякденному житті. Коли їм особливо подобається жарт, вони видають звук, який передається ієрогліфом 噫 (yi), трохи схожий на звук невдоволення в українській лінгвокультурі. Для артиста це велика похвала, ніж оплески.

За формою тексти сяншен можуть являти собою монолог, діалог або полілог (Косинова, 2012).

Сяншен виник в монологічної формі, потім поступово стали з'являтися сяншен-діалоги і сяншен-полілоги, виконувані групою артистів.

Сяншен в формі монологу мають такі особливості:

- 1) детальна характеристика описуваних персонажів;
- 2) складна сюжетна лінія;
- 3) активна жестикуляція і міміка виконавця;
- 4) яскраве, образне мовне оформлення (Косинова, 2012).

У діалогічній парі у кожного із співрозмовників своє амплуа: домінуючий персонаж називається доуген (逗 哏) - кумедний, а допоміжний - пенген (捧 哏) - підспівувач. Доуген більше і голосніше говорить, має активну жестикуляцію і багату міміку. Пенген грає пасивну роль, його мова зводиться до вигуків, речення часто односкладові. «Пенген зазвичай висловлюється загальними фразами, його реакція більш передбачувана, ніж реакція напарника. Аудиторія відчуває, що знайома з домінуючим ближче, ніж з артистом, що має амплуа "підспівувача", оскільки він дозволяє собі більш розкуту і різноманітну поведінку» (Косинова, 2012). «Підспівувач» майже в усьому погоджується зі своїм колегою, він, як би підтакуючи, відповідає на всі його фрази так, вірно, точно, без сумніву і т. Д., Звідси і назва персонажа.

«Сяншен» – жанр, у якому більшість жартів спрямовано слухове сприйняття, проте у ньому також використовуються способи створення комічного ефекту, властиві письмовим гумористичним жанрам. Один і той же китайський ієрогліф може мати кілька читань, значень і написань, що нерідко використовується як виразний засіб у комічних текстах. Є навіть цілі виступи, присвячені таким особливостям китайської писемності. У сяншені «一字两读» («Один ієрогліф, два читання») розповідається про те, як можна заплутати людей ієрогліфами, які мають кілька способів прочитання.

– “我骑你自行(háng)车(jū)到区(ōu)里人民银行(xíng), 找会(huì)计办点儿事, 行(háng)不行(háng)?” “行(háng), 行(háng), 行(háng)!” (Косинова, 2012)

Ієрогліфи 行, 区, 车, 会 мають декілька варіантів вимови, у зв'язку з чим змінюється їх значення: 行 читається як háng (рядок) чи xíng (піде); 区 має значення 'яма' - ōu, 'район' - qū; 车 має читання jū (човна), chē (машина); 会 означає 'мочити' (huì) або 'підраховувати' (kuài). Артист навмисно вимовляє той варіант, який передбачається. Виходить висловлювання, яке не має сенсу, проте з контексту слухачам зрозуміло, які ієрогліфи він мав на увазі. Комічний ефект відбувається за допомогою обманутого очікування – спотворення вимови ієрогліфа.

Гра тонами та використання омофонів у китайській мові часто виживається у сяншенях для створення комічного ефекту. У сяншені «吃元宵» («Їсти солодощі юаньсяо») голодний співрозмовник замість «князівство Лу» (鲁 – lu) навмисно чує «князівство маринадів» (卤 – lu) і цим дає зрозуміти співрозмовнику, що він голодний.

子路：咱们从鲁国来的阿。

子路：打卤的卤嘛...

– Ми всі родом із князівства Лу.

– Так, із царства маринадів... (Косинова, 2012)

Ієрогліфічний гумор є відмінною рисою китайського комічного жанру. Тому в китайській мові міститься велика кількість власне омонімів, омофонів, омографів, а також такі явища, як 形近字 (ієрогліфи, які мають різну вимову і значення, але схожі в написанні, наприклад, 找 і 我, 为 і 办, 见 і 贝 та ін.) і А 近音字 (ієрогліфи, які мають різне написання, але їх вимова схожа, фонемі можуть трохи відрізнятися і / або мати різні тони, наприклад, 亲吻: qin – 1-й тон + wen – 3-й тон – цілувати і 请问: qing: 3 - й тон + wen - 4-й тон - дозвольте запитати) (Косинова, 2012).

Проаналізувавши жанр сяншен ми можемо виділити найбільш популярні прийоми, використовувані в даному жанрі з метою створення комічного ефекту: застосовувані вигуків, спрямоване на підвищення експресивності та емоційності висловлювань, наслідування чужої манері мови, гра тонами ; прийом обманутого очікування, різного роду повтори , каламбури , обігрування діалектних відмінностей (Косинова, 2014).

Використання вигуків – ще одна із головних рис жанру «сяншен» і частіше зустрічається у діалогічному або полілогічному сяншен у виконанні артистів з амплуа «пенген» , однак і артисти «доуген», яким відводиться активна роль на сцені, також можуть вдаватися до їх вживання . Вигуки, численні в китайській мові, не тільки стилістично забарвлюють мову і заповнюють паузи, а й несуть смислове навантаження; вони висловлюють широку гаму емоцій: здивування,

нетерпіння, схвалення, несхвалення, підтвердження, невдоволення, радість, сумнів, питання і т. д. Один і той самий ж вигук, вимовлений з різною інтонацією, може мати кардинально протилежні значення: наприклад, 啊 (a), вимовлене з висхідною інтонацією означає питання, а з низхідній - згода: воно також може виражати здивування або схвалення. У наведеному нижче прикладі, крім ефекту обманутого очікування (артист довго згадував, у що був одягнений чоловік), комічний ефект посилюється за рахунок використання вигуків: 喂 (bei) підкреслює жартівливість мови, 啊 (a) застосовується для посилення емоцій, 哦 (o) висловлює здогад, 呀 (ya) - подив і досаду, 哎呀 (ai ya) і 嗨 (hai) передають окличність (Косинова, 2012).

У сяншен часто використовуються повтори. У разі діалогічного чи полілогічного виконання артисти використовують підхват, повторюючи слова, фрази, речення один за одним; у монологі повтори зустрічаються рідше. Багаторазове повторення фрази, слова чи конструкції дратує слухача і водночас викликає комічний ефект. У прикладі, наведеному нижче, два артисти розмовляють між собою, і один із них постійно повторює слова та фрази іншого. Комічний ефект наростає з кожним повтором. Слухачі чекають на розв'язку, а вона не настає. Подібна комунікація не схожа на ситуацію реального спілкування, є відхиленням від норми і тому викликає комічний ефект (Косинова, 2012).

Сяншен «大话捧逗»:

甲：辛苦您呢？	-Ти напевно втомлений？
乙：辛苦您呢？	- Ти напевно втомлений？
甲：昨天呢，我到您家去了。	- Вчора я був у тебе вдома.
乙：到家到家吧。	- Був вдома, був вдома.

甲：我啪啪这么一打门呢。

- Я стукав у двері "тук-тук", "тук-тук".

乙：打门大门吧。

- Стукав у двері, у великі двері.

甲：从里面出来一个人。

-З дому вийшла одна людина.

乙：出来人出来人把。

- Вийшов чоловік, вийшов чоловік.

甲：我一看这个人不是外人是
你媳妇我大嫂子。

- Я побачив, що це не стороння людина, а
твоя невістка, дружина мого старшого
брата.

乙：大嫂子大嫂子把。

- Невістка, невістка.

甲：问你呢，说你没在家。

- Я спитав у неї, вдома ти чи ні, вона
сказала, що не вдома.

乙：没在家没在家吧。

-Я не був вдома, не був.

Висновки до Розділу 1

У китайській мові, як і в українській, вигуки грають особливу комунікативно-прагматичну, семантичну і суспільно-культурну роль, та передають важливе функціонально-сміслове навантаження в комунікативному процесі. Китайські вигуки, висловлюючи емоції, відчуття, експресивні реакції суб'єкта на що-небудь, використовуються в різноманітних мовних ситуаціях, виконують при цьому цілий комплекс комунікативно-прагматичних функцій.

Вигуки є здебільшого багатозначними мовними одиницями комунікативно-прагматичними функціями яких є: передача емоцій, почуттів, бажань адресанта, його ставлення до адресата, до оточуючої дійсності, а також вплив на емоції, почуття співрозмовника. Проте один вигук може виражати, як ставлення до певного об'єкта, предмета, ситуації або явища, так і волевиявлення, і навпаки.

Комунікативний аспект мови спрямований на дослідження кінцевого результату – ефекту мовленнєвої комунікації, можна назвати прагматикою мови (Шевченко, 1999, с. 26). Співвідношення семантики (значення мовної одиниці) і прагматики завжди цікавило вчених. На думку Ч. Моріса та його послідовників семантика була етапом, який передує прагматиці. Р. Карнап вважав, що семантика залежить від прагматики. Однак і прагматика, і семантика є взаємозалежними явищами. Мовленнєва діяльність пов'язана з системою мови, а також із системою соціальної взаємодії через суб'єкти мовленнєвої діяльності адресанта і адресата. Суттю прагмалінгвістики є семантико-функціональний підхід до аналізу вигуків (Шевченко, 1999, с. 68–76).

Комічне є однією з базових естетичних категорій, обумовлену фізіологічними та соціологічними факторами. Здатність сприйняття комічного властива тільки людині і полягає у виявленні суспільних, поведінкових, моральних, естетичних та інших відхилень від норми. Сприйняття комічного жанру обумовлено культурним та соціальним середовищем, а також індивідуальними особливостями індивідуума. Особливості жанру «сяншен»

проявляються не тільки в змісті текстів, формі їх підношення, атрибутиці, а й у поведінці глядачів.

Особливість комічного жанру сяншен, це вживання 近音字 (ієрогліфи, які мають різне написання, але схожі за вимовою) , які використовуються як виразний засіб у комічних текстах. У жанрі «сяншен» поєднуються універсальні та національно-специфічні комічні способи створення комічного ефекту; мовна специфіка жанру проявляється у використанні прийомів, спрямованих на надання мови відтінку повсякденного, побутового спілкування таких як вигуки, повтори, ефект ошуканого очікування, каламбури, наслідування чужої манери мови, алюзії, фразеологізми, гра тонами, обігравання діалект. Таким чином, комічний жанр сяншен дозволяє простежити весь спектр комунікативних функцій вигуків.

У китайській мові вигуки відіграють семантичну та суспільно-культурну роль, несуть в собі важливе функціонально-смісловне навантаження в мові та мовленні. Китайські вигуки служать для вираження емоцій, відчуттів, експресивних реакцій суб'єкта на що-небудь, використовуються в різноманітних мовних ситуаціях, виконуючи цілий комплекс комунікативно-прагматичних функцій. Типологізація китайських вигуків дозволяє встановити, що дані мовні елементи здатні висловити не тільки весь спектр емоційно-експресивних людських почуттів, але і висловити логічні операції згоди або незгоди, репрезентувати різні аспекти розуміння суб'єктом мовної ситуації (сумнів, вагання, роздуми і т. п.), або можуть бути мікровідповідями на попереднє висловлювання. Крім того, деякі вигуки можуть висловлювати різні почуття в залежності від ситуації їх застосування.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИГУКІВ В КИТАЙСЬКОМУ КОМІЧНОМУ ЖАНРІ «СЯНШЕН»

Загальнонаукова методологія базується на теоретичних концепціях, охоплюючи в собі: 1) методи, які використовуються на теоретичному рівні дослідження, сюди входить: індукція, дедукція, системний підхід та ін.; 2) методи, що використовуються не тільки на теоретичному, а й на практичному рівнях дослідження, сюди входять: аналіз і синтез, систематизація, узагальнення, моделювання, формалізація, абстрагування та інші методи (Петрина, 2018).

В нашому дослідженні ми використали саме такі методи:

1. Метод суцільної вибірки.

Суцільна вибірка передбачає фіксацію всіх випадків появи певного явища у тексті, словнику. Механічна вибірка забезпечує розподіл одиниць, що досліджуються рівномірно по генеральній сукупності. Практика показує, що це основний спосіб організації вибірки, коли елементи для аналізу обираються у певному порядку, який визначає сам дослідник. Метод суцільної вибірки, полягає в тому щоб відібрати матеріал китайською мовою в цілях проведення дослідження .

2. Дескриптивний метод.

Для даного методу характерний формальний підхід до вивчення мовних фактів (сполучуваність одиниць, їх місце в мовленні стосовно інших одиниць тощо). В нашому дослідженні, ми використовуємо дескриптивний метод саме для опису особливостей вживання вигуків у комічному жанрі «сяншен».

3. Контекстуальний метод.

Подібно до інших дослідницьких процедур, методика контекстуального аналізу нерозривно пов'язана із відповідною мовною теорією, у даному випадку з теорією контекстної семантики. Метод контекстуального аналізу є сукупністю процедур, спрямованою на встановлення статусу тексту відносно інших текстів, його значимості в соціокультурному контексті, а також на реконструкцію

авторського (комунікативного) задуму, мотивів і цілей, загального змісту, рецептивної спрямованості тексту тощо. Суть даного методу полягає у розщепленні значення слова на елементарні смислові компоненти (семи) з ціллю опису семантичного аспекту значеннєвих мовних одиниць. За цими компонентами слова різняться між собою або об'єднуються. Інакше висловлюючись, опис фактів здійснюється набором ознак, які входять у їх план змісту. Контекстуальний метод, ми застосовували для встановлення особливостей функціонування засобів реалізації вигуків в текстах різних функціональних стилів і жанрів.

4. Метод дистрибутивного аналізу

Дистрибутивний аналіз – методика дослідження мови на основі оточення (дистрибуції, розподілу) окремих одиниць у тексті. Це своєрідний дешифрувальний підхід, що ґрунтується на основі вивчення сполучуваності мовної одиниці з іншими одиницями, які називаються оточенням, або контекстом, цих одиниць. Перед лінгвістом у дистрибутивному аналізі стоять такі завдання (їх можна інтерпретувати і як послідовні етапи аналізу): 1) сегментація тексту (мовленнєвого потоку) на одиниці певного рівня (звуки, морфи, слова тощо); 2) ідентифікація виділених одиниць, тобто об'єднання їх у певні класи (фонеми, морфеми, лексеми тощо); 3) виявлення відношень між виділеними класами.

5. Зіставний метод.

Зіставний метод, полягає в зіставному вивченні мов направлений на виявлення специфічності окремої мови (унікалій), хоча не ігноруються й спільні риси мов. Він спрямований передусім на виявлення відмінностей та специфічних рис між зіставляваними мовами на всіх рівнях включаючи фонологічні, граматичні, семантичні розходження і лексичні відмінності. Зіставлення фактів є одним з найбільш ефективних прийомів наукового дослідження, використовуваних як універсальний засіб розкриття неявних властивостей та якостей предмета дослідження. Зіставний метод застосовується не лише для вивчення однорідних фактів мови, але й у дослідженні різних

аспектів одного й того самого явища. Зіставний метод установлює між порівнюваними мовами відношення контрасту на всіх мовних рівнях: діафонію (фонологічні розходження), діаморфію (граматичні розходження), діасемію (семантичні розходження), діалексію (лексичні розходження). Завдяки цьому методу, ми можемо виявити відмінності між лінгвістичними фактами української і китайської мов.

6. Індуктивний та дедуктивний методи.

Дедуктивний метод базується на дедукції. Завдяки дедуктивному методу ми від загальних тверджень доходимо конкретних умовиводів. Індуктивний метод – це метод узагальнення результатів окремих спостережень (шлях від конкретного до загального). Індуктивний аналіз повинен завершуватися дедуктивним обґрунтуванням, а дедуктивний аналіз підтверджується фактами безпосереднього спостереження. Ми застосовуємо дедуктивний метод для окреслення впливу вигуків китайської мови мовця на слухача. Ґрунтуючись на індуктивному методі, ми узагальнили визначення поняття вигуків в китайській мові, переглянули роботи дослідників, які вивчали комунікативно-прагматичні аспекти вигуків в китайській мові, функції та їх вживання.

7. Гіпотетико-дедуктивний метод

Визначивши предмет і об'єкт дослідження, ми збираємо фактичний матеріал і узагальнюємо його індуктивним шляхом. Потім будуємо теорію у формі гіпотези. Теорія – це певна система ідей, яка дає наукове пояснення певному явищу. Потім цю гіпотезу уточнюємо, приміром шляхом співставлення її з існуючими концепціями і виявленим матеріалом, який їм суперечить. Далі шляхом дедукції ми логічним шляхом формулюємо на основі визнаних істинними положень нові думки і висновки із запропонованої теорії. Завершальним етапом є перевірка нової теорії шляхом співставлення її з додатково отриманими фактами. Якщо при цьому виявляють матеріал, який суперечить зробленим висновкам, тобто не вкладається в рамки запропонованої теорії, то виникає необхідність уточнень і опису суміжних явищ.

8. Метод лінгвокультурного аналізу.

Лінгвокультурний аналіз пов'язаний з прагненням осмислено сприйняти, декодувати іншу етнічну дійсність при допомозі мови, що є фактом цієї дійсності. В нашій роботі, ми використовуємо лінгвокультурний аналіз для визначення культурного аспекту вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен".

9. Типологічний метод

Типологічний метод – метод мовознавчих досліджень, спрямований на виділення загальних ознак і закономірностей мов світу і їхню класифікацію залежно від таких ознак. Головним принципом методу є порівняння як установлення схожості й розбіжності між мовами. Метою методу є виділення мовного типу як сукупності відповідних ознак мов (універсалій) або сукупності мов, що їх мають. На відміну від порівняльно-історичного методу він здійснює аналіз синхронічного стану мов незалежно від їх спорідненості чи віддаленості. На відміну від контрастивного (зіставного) методу він не обмежується зіставленням двох споріднених мов, а простежує типологічні особливості багатьох мов і має на меті створення типологічної класифікації мов світу. Типологічний метод застосовує поняття мови-еталона як метамови опису систем порівнюваних мов. Еталон – це об'єкт, що представляє всі мови світу в одній мові. За допомогою цього методу ми провели типологічну класифікацію вигуків в комічному жанрі «сяншен».

10. Метод прагматичного аналізу

Метод прагматичного аналізу полягає в дослідженні цілей, комунікативних дій та особливостей мовленнєвої поведінки учасників комунікації в умовах тієї чи іншої комунікативної ситуації. Прагматичний аналіз на рівні слова має на меті виявлення внутрішніх закономірностей, яким підкорюється вибір та вживання лексичної одиниці в типізованій ситуації спілкування. При цьому особливого значення набуває виявлення обмежень на використання лексичної одиниці. Будь-яка соціальна поведінка, в тому числі і мовленнєва діяльність, регулюється правилами. Завдання прагматики, отже, – віднайти та сформулювати правила мовленнєвого спілкування. Використовуючий цей

метод, ми в нашому дослідженні виявили комунікативні та прагматичні аспекти вигуків в комічному жанрі «сяншен», дослідили цілі комунікативних дій та особливості мовленнєвої поведінки учасників комунікації в умовах тієї чи іншої комунікативної ситуації, виявили внутрішні закономірності, яким підлягає вибір та вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен».

11. Метод когнітивного аналізу.

Цей метод був спрямований на вивчення комічного жанру «сяншен» як інструменту пізнання світу. В цьому контексті важливими є культурні, етнічні, складові частини, в умовах яких і створено комічний жанр. Аналіз таких текстів можливий лише шляхом пізнання концептів сучасного світу та їх впливу на створення (функціонування) тексту в процесі масової комунікації. Варто зазначити, що при дослідженні фрагментів комічного жанру «сяншен» китайською мовою різної тематичної спрямованості було враховано ще й концептосферу інших країн, що можуть вплинути на масову свідомість.

12. Функціональний метод

Функціональний метод розроблений у межах прагматичної парадигми, передбачає дослідження мови в дії, у процесі функціонування з огляду на цілеспрямовану природу мовних одиниць і явищ. Цей метод застосовує методики моделювання функціонально-семантичних полів, контекстуально-інтерпретаційного аналізу тексту, прагматичного й конверсаційного аналізу, аналізу дискурсу, діалогічної інтерпретації тексту тощо. Використовуючи цей метод, ми можемо аналізувати функції вигуків в комічному жанрі «сяншен».

13. Структурно-функціональний метод

Використовуючи структурно-функціональний метод в нашому дослідженні, ми можемо визначити роль кожного зі взаємодіючих чинників і здійснювати наукове передбачення та управління соціальними процесами. Необхідними елементами на цьому шляху є аналіз проблеми через виділення залежних та незалежних перемінних і формулювання гіпотез стосовно характеру їх взаємодії; якісний аналіз кожного з виділених елементів з урахуванням їхньої власної

структури, історії, характеру впливу на соціальний процес; кількісне вимірювання та зіставлення сили впливу кожного з факторів.

14. Описовий метод

Описовий метод - планомірна інвентаризація одиниць мови і пояснення особливостей їх будови та функціонування на певному етапі розвитку мови, тобто в синхронії. Описовий метод містить такі послідовні етапи: 1) виділення одиниць аналізу – фонем, морфем, лексем, конструкцій тощо (первинна сегментація); 2) членування виділених одиниць (вторинна сегментація): поділ речення на словосполучення, словосполучення на словоформи, словоформи на морфеми, морфеми на фонеми, фонеми на диференційні ознаки; 3) класифікація й інтерпретація виділених одиниць. Описовий метод використовує прийоми зовнішньої та внутрішньої інтерпретації. За допомогою даного методу ми визначили особливості вигуків, їхню будову та функціонування.

15. Семантико-стилістичний метод

В нашому дослідженні ми використовуємо семантико-стилістичний метод, для виявлення комунікативної інтенції адресанта, смислових відтінків слів, опису стилістичного оформлення мови та прийомів створення комічного ефекту на різних рівнях мови: фонетичному, лексичному, фразеологічному, синтаксичному та графічному.

16. Конверсаційний аналіз

Конверсаційний аналіз представляє собою сукупність процедур емпіричного дослідження інтеракцій діалогічного усного розмовного мовлення. В нашому дослідженні саме жанр «сяншен» є діалогічним мовленням. Усне діалогічне спілкування є однією з найскладніших для аналізу форм мовної комунікації, тому розроблення методики його дослідження передбачає насамперед з'ясування низки дискусійних питань, які стосуються одиниць діалогу, їхніх типів та різних комунікативних явищ. Діалог є формою мовлення; ситуаційно зумовленим спілкуванням двох або кількох (полілог) осіб, комунікативні ролі яких інверсуються (мовець стає адресатом, адресат перетворюється на мовця,

адресатом якого є перший мовець), за умови визнання учасниками спілкування спільної мети й напрямку комунікації.

17. Метод інтеннт-аналізу

Інтент-аналіз (лат. мета, намір і грец. розкладання) - метод, за допомогою якого вивчають проблему цілеспрямованості мовної комунікації. Цей метод розробляють переважно у межах психологічної науки. Він виходить із того, що людське мовлення є навмисною дією. Намір (інтенція) пов'язаний із певним змістом думки або почуттям і лежить в основі будь-якого мовленнєвого вияву. Намір утворює психологічний шар мовлення, саме його в першу чергу помічають люди у розмові, на нього реагує співрозмовник. Однак інтенційний пласт мовлення недоступний для простого виділення і описання. Тому розробляють техніку його фіксування, тобто контент-аналіз. Ця техніка розвивається на основі вивчення текстів повсякденного життя (дискурсів), зокрема політичних текстів, інтерв'ю, виступів, телевізійних діалогів. Метод інтеннт-аналізу полягає в тому, щоб виявити вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен», адже даний жанр є діалогічним, та за допомогою вигуків вияснити які почуття або думки лежать в основі мовленнєвого акту між мовцем та співрозмовником.

18. Контекстуально-інтерпретативний метод.

Контекстуально-інтерпретативний метод ми використали для виявлення значень вигуків, що реалізується в конкретній ситуації, які мають особливе значення для комічного жанру «сяншен». Важливе місце в комічному жанрі посідає культурний контекст, тому, пояснюючи китайську національно-специфічну лексику, ми вдалися до лінгвокультурологічного коментаря, котрий допоміг пояснити зміст кожного вигуку в жанрі «сяншен».

19. Комплексно-процесуальний метод.

Комплексно-процесуальний метод ми трактуємо як один з методів дослідження мови, його опису та здійснення мовної діяльності на основі функціонально-стилістичного інваріанту мовної системи та його модифікацій; стилістично диференційованих текстів: книжкових, розмовних, текстів-

міркувань; комунікативних якостей мови: правильність, точність, логічність, чистота, виразність, доречність. За допомогою даного методу, ми досліджуємо частоту вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен».

20. Метод аналізу і синтезу.

Аналіз це метод пізнання, який дає змогу поділити предмет на частини. Синтез, навпаки, є наслідком з'єднання окремих частин чи рис предмета в єдине ціле. Аналіз та синтез взаємопов'язані, вони являють собою єдність протилежностей. Залежно від рівня пізнання об'єкта та глибини проникнення в його сутність застосовуються аналіз і синтез різного роду. Метод аналізу і синтезу полягає в тому, щоб дослідити вигукі в даному комічному жанрі.

Застосувавши перераховані вище методи, ми дослідили як саме вживаються вигукі в комічному жанрі «сяншен», дослідили прагматично-комунікативні аспекти вживання вигуків в даному жанрі та визначили типологізацію вигуків. Завдяки використанню різних методів аналізу, ми дійшли висновку, що вигукі можуть вживатися будь де і мати різні комунікативно-прагматичні функції.

Висновки до розділу 2

Враховуючи особливості вживання вигуків, було застосовано безліч методів дослідження . В нашій роботі ми використовували 1) методи, які використовуються на теоретичному рівні дослідження, сюди входить: індукція, дедукція, системний підхід та ін.; 2) методи, що використовуються не тільки на теоретичному, а й на практичному рівнях дослідження, сюди входять: аналіз і синтез, систематизація, узагальнення, моделювання, формалізація, абстрагування та інші методи. Було використано метод суцільної вибірки під час відбору матеріалів китайською мовою в цілях проведення дослідження, дескриптивний метод для опису особливостей вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен", контекстуальний метод, ми застосовували для встановлення особливостей функціонування засобів реалізації вигуків в текстах різних функціональних стилів і жанрів, зіставний метод для виявлення відмінностей між лінгвістичними фактами української і китайської мов, метод лінгвокультурного аналізу для визначення культурного аспекту вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен" , дедуктивний метод для окреслення впливу вигуків китайської мови мовця на слухача, індуктивний метод, ми використовували для узагальнення визначення поняття вигуків в китайській мові , переглянули роботи дослідників, які вивчали прагматично-комунікативні аспекти вигуків в китайській мові, функції та їх вживання. Також в нашому дослідженні ми використовували типологічний метод, за допомогою цього методу ми провели типологічну класифікацію вигуків в комічному жанрі «сяншен». Використовуючи прагматичний метод, ми в нашому дослідженні виявили комунікативні та прагматичні аспекти вигуків в комічному жанрі «сяншен», дослідили цілі комунікативних дій та особливості мовленнєвої поведінки учасників комунікації в умовах тієї чи іншої комунікативної ситуації, виявили внутрішні закономірності, яким підлягає вибір та вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен».

РОЗДІЛ 3. ПРАГМАТИЧНО-КОМУНІКАТИВНІ АСПЕКТИ ВИГУКІВ У КИТАЙСЬКОМУ КОМІЧНОМУ ЖАНРІ «СЯНШЕН»

3.1. Особливості вживання вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен»

Сяншен – один з найдавніших китайських комічних жанрів і до сих пір користується популярністю, як в молодого покоління, так і в людей старшого віку. Проаналізувавши жанр «сяншен» ми можемо виділити найбільш популярні прийоми, використовувані в даному жанрі з метою створення комічного ефекту, одним із таких ефектів являється застосування вигуків, яке спрямоване на підвищення експресивності та емоційності висловлювань, наслідування чужої манері мови, гра тонами ; прийом обманутого очікування, різного роду повтори , каламбури , обігрування діалектних відмінностей (Косинова, 2014).

Проаналізувавши 100 фрагментів комічного жанру «сяншен», можна виділити їх за такими критеріями:

Одиницею комунікації є мовленнєвий хід. До основних типів мовленнєвих ходів (за класифікацією Ф. С. Бацевича) належать (Тесля, 2010):

– обрамлювальний (виконує функцію позначення меж мовленнєвих взаємодій і сприяє переважно привертанню уваги співрозмовника):

Уривок з сяншен «对对子»:

甲：哎呀！— Ай!

乙：怎么啦？— Що сталось, а?

Вигук 哎呀! сигналізує про реакцію адресата на сказане і виражає захоплення.

– фокусний (має чіткі показники фокусування інформації) :

Уривок з сяншен «对对子»:

乙：噢！您改的是卖对子，就是年下家家门口贴的红对子？—Ох! Ви написали, що продаєте ті парні червоні написи, що вішати на двері?

甲：对啦！— Так!

– ініціальний (відкриває мовленнєву взаємодію, наприклад, заперечення, запитання, звинувачення):

Уривок з сяншену «吹牛新说»:

乙：唉唉唉，什么就给你鼓掌啊，咱两一块上的台啊，这是给咱们俩鼓掌呢！— Ай-яй-яй , що значить тобі аплодують, ми двоє разом вийшли на сцену , це нам двом аплодували !

甲：是吗? 哦，你也跟着上来了— Правда? О, ти вспів піднятись .

В даному прикладі вигук 唉 唉 唉 виражає звинувачення іншого співрозмовника.

– підтримувальний (сприйняття, згода, ствердження тощо):

Уривок з сяншену «夜行记»:

乙：怎么啦，民警对你态度不好啦？— Що таке, тебе не влаштувало ставлення міліціонера до тебе?

甲：啊，站那儿就嚷嚷：“喂——便道走！便道走！”“喂。”我有名有姓没有？— Та, стоїть там, кричить: «Гей, користуйтеся пішохідним переходом!», «Гей» у мене що, немає імені та прізвища?

Вигук 啊 використовується, щоб виразити ствердження в даній ситуації, вигук 啦, який виступає частиною запитального речення.

– протидіяльний (відмова, незгода тощо):

Уривок з сяншену «找工作»:

甲：我没有姓高的舅舅！— У мене немає дядька на прізвище Гао!

乙：嗨！不是这个舅！— Ай! Я не про дядька кажу !

Вирук 嗨 виражає незгоду.

– продовжувальний (розвиває мотив розмови; твердження та коментар) :

Уривок з сяншену «吹牛新说»:

乙: 该! 你这脸皮可真厚啊! — Ай! Твоє обличчя дійсно товсте!

甲: 哼, 不给你吹啊, 咱这脸皮, 那是城墙拐弯, 地球一转圈! — Хо, не буду тобі хвастатись, але наші з тобою обличчя це як кут міського муру, земля кругом!

В аспекті словотвірної структури вигуки, які найчастіше вживаються в китайському комічному жанрі «сяншен» можна поділити на:

1. Вигуки односкладової структури такі як : 啊 a – a, 唉 ai – ай, 嘿 hei – хей, 嗨 hai – хай, 哦 o–o та інші:

2. Вигуки двоскладової структури, такі як: 哎呀 aiya–ай-йй!, 哎哟 aiyo–ой-ой, 诶诶 eiei–ей та інші.

3. Вигуки багатоскладової структури: 哎呀呀 aiyaаа – ей-я-я, 诶诶诶诶诶诶 eieieieieieie–Еееееее та інші.

У семантичному аспекті вигуки в комічному жанрі «сяншен» можна розділити на два головних семантичних розряди:

1. Вигуки, що служать для вираження емоцій:

Уривок з сяншену «女生的变化»:

乙: 那你倒是说说, 怎么看不惯?—Ну так ти кажи кажи, чому не можеш звикнути?

甲: 哎呀, 现在的女生的化妆, 那叫什么玩意儿, 这是? 这脸画得人不像人, 鬼不像鬼, 整个一白骨精这是..—Ай, заре дівчата так фарбуються, ну як це назвати, це? Лице нафарбують що не схоже на людину, як ото« кощій бессмертний»..

Вигук 哎呀 в даному фрагменті виражає невдоволення мовця.

2. Вигуки, що передають різного роду звернення до особи (суб'єкта):

Уривок з сяншену «智取威虎山»

甲: 哎呦呵, 老朋友, 我可见着你了。—Ей, друже, я тебе бачу.

乙: 怎么? —як?

З функціонально-семантичної точки зору вигукі в комічному жанрі «сяншен» можна розділити на такі групи:

1. Вигукі, що виражають здивування, захоплення: 哎呀, 噢, 啊, 呀:

Наприклад уривок з сяншену «论捧逗» :

甲: ...那个什么...西装...不, 穿着中山服那 (nei4) ...那样子呀象那样儿...那个...他披着一毛巾呗!	-.... Він був одягнений в цей, як його ... діловий костюм Ні, в щось типу суньятсеновкі...(чоловічий френч, схожий на військовий кітель, популярний в Китаї в 90-ті роки) Такий ... схожий ... нібито ..на нього було накинуто махровий рушник.
乙: 啊? !	- А?
甲: 哦, 对了! 对! 对! 对!	- О, так! Так Так Так Так ТАК!
乙: 哎呀!	- Ай-тя!
甲: 他没穿衣裳!	- Ні, він не був одягнений!
乙: 啊? ! ! !	- А ???
甲: 我在澡堂子碰见的呀!	- Я зіткнувся з ним в лазні!
乙: 嗨!	- Ааай!

Комічний ефект посилюється за рахунок використання вигуків: 呗 (bei) підкреслює жартівливість мови, 啊 (a) застосовується для посилення емоцій, 哦 (o) висловлює здогад, 呀 (ya) - подив і досаду, 哎呀 (ai ya) виражає здивування і 嗨 (hai) передає окличність.

Розглянемо ще один уривок з сяншену «智取威虎山»:

甲: 《铁达尼号》, 特别喜欢。尤其是这个杰克和肉丝, 两个人站在这个船头, 哎呀.....—«Титанік», ну дуже подобається. Особливо Джек і Роуз, двоє стоять на краю корабля, Ах.....

乙: 您看这个电影是哪出版的? —Ви дивились цей фільм якого випуску?

В даному фрагменті вигук 哎呀 виражає захоплення. Отже в різній комунікативній ситуації один й той самий вигук може мати різні значення.

2. Вигуки, що виражають в одних випадках радість, а в інших – іронію і сарказм: 哈哈 ha ha – ха-ха, 呵呵 he he – хе-хе.

Уривок з сяншену (群口相声剧本):

甲: 哎, 我来跟大家说个事儿啊, 我昨晚作了个梦, 我这梦啊!特别奇怪, 我梦见我这五官啊, 从……—Гей, дозвольте вам дещо розказати, мені вчора ввечері приснився сон, мій сон! Ну дуже дивний, мені снилися риси обличчя, від...

乙: 哟!脑袋。—Ай! Голова.

甲: 哎。—Ай.

乙: 哈哈!哈哈!—Ха-ха! Ха-ха!

Уривок з сяншену (相声剧本范文 3 篇):

甲:其实老李平时也是吃这么多!但听到老方这么一叫他不乐意了!于是也喊道:老板, 来八两混沌!—Насправді, старий Лі зазвичай так багато їсть! Але йому не сподобалося, що Лао Фан його так назвав! Тому він теж крикнув: Бос, давай, вісім пар хуньтунів (пельмені)!

乙: 呵呵!他也不怕撑着。—Ха-ха! І він не боїться переїхати

甲:这还不算什么, 老方下一句就绝了!—Це ще нічого в порівнянні що він потім сказав!

乙: 他说什么了。—І що він сказав

甲:我嘴淡, 给我放半包盐!—у роті прісно, принесіть півпачки солі!

乙: 嚯!这嘴淡的, 还真吃半包!—Ого! Оце в роті прісно, ще й з'їсти півпачки солі!

3. Вигуки, що виражають невдоволення: 唉 ai – ех, 哎呀 aiya – ей-я, 嗨 hai – ай, 诶 ei-ей, ай.

Уривок з сяншену «找工作»:

甲：我没有姓高的舅舅！—У мене немає дядька на прізвиське Гао!

乙：嗨！不是这个舅！—Ай! Я не про дядька кажу!

Уривок з сяншену (新年晚会相声剧本 1):

甲:新年了,我们都又长了一岁了,我先祝大家新年快乐!—Ось і наступив Новий рік, Ми всі подорослішали на один рік, З Новим роком!

乙:(叹气,)是啊,又长一岁了,唉..—(Зітхання) Правда, подорослішали на рік, Ех..

甲:诶,人家过年都高高兴兴的,你怎么没精打采的?是不是病了?(摸摸对方额头)— Ай, люди радіють Новому році, ти чьому такий млявив? Захворів? (Гладить голову співрозмовника)

4. Вигуки, що виражають обурення суб'єкта щодо чого-небудь або презирство до чого (кого)-небудь: 呸 pei – тьху, 哼 heng – хм, 唉 ai–ай.

Уривок з сяншену (新年晚会相声剧本 1):

甲:不会吧?老师工作都是挺认真的.那三个是什么题目?—Не може бути? Вчителі дуже серйозно ставляться до своєї роботи. Про що ті три теми?

乙: 这你就别问了一Краще не питай

甲:说吧,我替你作主。—Кажи, я допоможу тобі зробити

乙: 班级_姓名_._学号_—Група_Прізвиське та Імя_Номер студентського

甲:呸!填对一百个也没分—Тьху! Все заповнив правильно, ні одного бала не отримав.

5. Вигуки, що виражають розуміння мовцем ситуації: 噢 o—o.

Візьмемо уривок з сяншену «初恋的地方»:

甲(男): “哎!晓玲!请问你是李晓玲吗?”—Гей!Сяолінь!Дозвольте спитати ви Лі Сяолінь?”

乙(女):你是...— Ви...

甲(男):我叫刘圈,比你高两届,是美术系毕业的。— Мене звати Лю Юань, я на два роки старший за вас, і закінчив факультет мистецтва.

乙（女）：我是小品音乐系毕业的，好像不认识你呀！—Я закінчила факультет музики, мені здається я з вами не знайома !

甲（男）：哎呀！你怎么忘了！我们谈过恋爱呀，我还送过一幅国画给你，向你求爱呢！—Ай! Як ти могла забути! Ми зустрічались, і я також подарував тобі китайську картину, щоб признатись тобі!

乙（女）：噢，我想起来了 —О, я пригадала

甲（男）：(笑)想起来了一 (сміх) згадала

6. Вигуки-звернення: 喂 wei – ей, 唉 ai – ей, 啊 a – а.

Візьмемо уривок з сяншену (相声小品大全剧本):

甲：喂，小王，我是啰嗦呀。Ей, Сяо Ван, я балакучий.

乙：甬提这名了。Не згадуй це ім'я.

甲：我正找你呢。今天晚上有什么事吗？学习吗？不学习呀。开会吗？……不开会。Я зараз піду тебе шукати. Які плани сьогодні на вечір ? Вчитися? Ні не вчитися. Влаштувати вечірку?……ніякої вечірки.

乙：废话。Нісенітниця

7. Вигуки-відповіді: 唉 ai – ей, 哎 ai – ей, 啊 a – а, 哦 o – о, 恩 en-угу.

Візьмемо уривок з сяншену «吹牛新说»:

乙：瞧你说的，我不上来，就你一人，能行吗？—Подивись як ми заговорили , якщо б я не піднявся , ти б зміг так ?

甲：哦，对对对，我旁边就得站一陪衬，这才能显得我水平高啊—О, так так , я повинен стояти на задньому плані, тільки так можна побачити мій високий рівень.

Розглянемо ще один приклад з сяншену «智取威虎山»:

甲：我这给你介绍清楚。小时候我跟着我姥姥听样板戏《红灯记》。—Я тобі поясню. Я коли був маленькій я завжди слідував за бабусею, щоб почути виставу «Легенда про червоний ліхтар»

乙：恩。—Угу.

Отже, вигук відіграє дуже велику роль в мовленні та може бути частиною речення, мати емоційне забарвлення та мати різну структуру. Один й той самий вигук може мати різне значення, це можна лише побачити у різній мовленнєвій ситуації або з контексту.

3.2. Типологія комунікативно-прагматичних функцій вигуків у китайському комічному жанрі «сяншен»

Сяншен – це різновид китайських сценічних комедійних виступів, який може існувати у вигляді монологу, діалогу або полілогу. Цей жанр має величезний вплив на глядачів і вважається одним з найпопулярніших в Китаї, на що вказують багато китайських вчених, зокрема Сунь Фухай (Косинова, 2014). В нашій роботі ми саме досліджували комічний жанр «сяншен» в діаогічній формі.

Діалогічне мовлення найчастіше пов'язане з різноманітними комунікативними сенсами і супроводжується активним мовним впливом співрозмовників один на одного. Мова у вигляді діалогу завжди певною мірою скорочена. У ній завжди присутній імпліцитний сенс, який розуміють лише співрозмовники. Той, хто говорить, повідомляє свою емоційну, волитивну або пізнавальну реакцію для того, щоб адресат сприйняв і осмислив цю реакцію і зрозумів, що для адресанта ця реакція або емоція важлива як у плані репрезентації власного особистісного погляду на ситуацію, так і в плані донесення даної реакції до співрозмовника-адресата. Подібні реакції фіксуються за допомогою вигуків і можуть супроводжуватися мімікою та жестами. Таким чином, можна стверджувати, що вигуки є повноцінними комунікативними знаками, здатними виконувати в комунікативному процесі цілий спектр прагматичних функцій.

В комічному жанрі «сяншен» можна виділити такі прагматично-комунікативні вигуки як: вигуки з іллокутивною силою; емотивні вигуки – вигуки, які передають будь-які емоції адресата та адресанта (негативні,

позитивні, біль, крик) ; волітивні – звернення до мовця або співрозмовника та когнітивні вигуки – які виражають упізнання, здогад та пригадування.

Давайте розглянемо сяншен «对对子»:

甲： 哎呀！	-Ай-я!
乙： 怎么啦？	
甲： 要唱！	-Що сталося?
乙： 别打哈哈！	-Співаємо!
甲： 对啦， 别打哈哈！	-Не варто жартувати!
乙： 可是您会写字又怎么着呢？ 是给人家衙门里当书记去吗？	-Так, не варто жартувати!
	-Але що, якщо ти вмієш писати? Хіба це для когось бути секретарем в установі ?
甲： 不是！ 不是！ 我改的是卖对子。	-Ні! Ні! Я поміняв що продаю парні написи.
乙： 噢！ 您改的是卖对子， 就是年下家家门口贴的红对子？	-Ох! Ви написали, що продаєте ті парні червоні написи, що вішати на двері?
甲： 对啦！	-Так!

В данному сяншені використовується вигук 哎呀, якій виступає окремим реченням і несе негативне емоційне забарвлення, а саме невдоволення. Адресант використовує вигук 哎呀, щоб адресат звернув на нього увагу.

Також в сяншені «对对子» використовується односкладовий вигук такий як : 噢 , який виражає здивування. Дотого ж в сяншені використовуються такі вигуківі речення :对啦!; 不是! 不是! , що виражає згоду співрозмовника на вище сказане або заперечує те що сказав мовець.

Метою комунікації є підтримка вербального процесу взаємодії адресата з адресантом, протягом якого застосовують різні метакомунікативні сигнали для досягнення комунікативних інтенцій. Метакомунікативні сигнали необхідні як забезпечення прийому повідомлення адресатом і підтримки уваги між співрозмовниками. Дані сигнали несуть прагматично цінну комунікативну інформацію реагування на будь-що. Вигуки, безперечно, є такими мовними комунікативними сигналами. Вони допомагають стимулювати процес комунікації, допомагають продемонструвати бажання того, хто говорить, подати інформацію в прагматичному ключі, які необхідні розмовляючому, допомагають контролювати розуміння повідомлення співрозмовником.

Часто в сяншенях використовуються вигуки-привертання уваги до них входять також входять: етикетні вигуки : 你好! 请问! та вибачення : 不好意思!

Розглянемо сяншен «攀比»:

甲:哎! 你知道吗? 这个世上有很多人	-Ей, а ти знав що в цьому світі є дуже багато людей
乙:你不是废话吗? 这个世界上当然有很多人	-Ти що смієшся? Звісно в світі дуже багато людей
甲:不是, 我是说这 世界上很多人	-Ні, я кажу, що в цьому світі дуже багато видів людей
乙:哦!你说说, 这世界上有哪几种人啊!	-О! Ну і скільки ж в цьому світі видів людей!

В даному уривку використовується вигук 哎, щоб звернути увагу співрозмовника і почати свою розмову. Також використовується вигук 哦, що

виражає здивування співрозмовника, та використовується вигук 啊 в кінці речення, що вказує на його окличність. Завдяки вигукам ми можемо зрозуміти настрій мовця в даній ситуації.

У комунікативному плані іллокутивна сила вигуків може відрізнятися. Наприклад, можна виділити етикетні контакто встановлюючі вигуки, що мають явний іллокутивний потенціал. Сила мовного впливу даних вигуків може значно відрізнятися.

Часто сяншени починаються з такої вигуків та вигуківих речень як: 嗨!–Хай!, 你好!–Привіт!, 您好!–Добрий день!, 大家好!–Вітаю всіх!. Вигуки Добрий день!, Вітаю всіх! та Хай! Привіт! мають різну іллокутивну силу і служать досягненню різних комунікативних цілей.

Зрозуміло, залежно від контексту та інших факторів, вигуки можуть виражати різні смислові відтінки. Однак необхідно розмежовувати іллокутивну силу вигуків лише у разі їх функціонування у семантичному варіанті. У цьому плані заміна вигука привіт кардинально змінює не тільки авторський задум, а й силу впливу такого висловлювання, а також сприйняття висловлювання адресатом. Використання того чи іншого етикетного вигуку може відображати його стосунки з адресатом. Використання вигуку привіт дає розуміння того, що автор близько знайомий з адресатом або вони знаходяться на одному соціальному рівні спілкування (віковому, соціально-статусному і т.д.).

Як яскравий приклад наявності сили мовного впливу варто відзначити лайливі вигуки, наприклад розглянемо сяншен «智取威虎山»:

乙：哎我去!.....	-Ай, я***
甲：怎么了?	-Що таке?
乙：下去下去下去。	-Спускайся, спускайся
甲：我去哪?	-Куди мені піти?

乙：下去！	-Вниз!
甲：怎么？	-Що?

В даному уривку вираховується лайливий вираз 哎我去!. Ю.І. Левін, наприклад, вважає, що необхідно виділяти особливий, «лайливий» іллокутивний акт, і зазначав, що вигуки, можуть брати активну участь у цьому акті (Левін, 1998). В сяншенах досить часто можна побачити такі лайливі вигуки-вирази як : 我去! , 我靠! 给我滚! та інші.

Завершення процесу комунікації також часто супроводжується ритуалізованими етикетними мовними фразами, які нерідко в мові представлені саме вигуками. Такі слова закінчують мовний акт, констатуючи факт досягнення згоди між співрозмовниками, домовленості між ними, висловлюють вибачення за занепокоєння, подяку, встановлюють факт прощання (прощай, до побачення, бай-бай, до швидкого тощо):

В китайському комічному жанрі «сяншен» до найпоширеніших належать три прощальні етикетні фрази: 再见 – До побачення, 拜拜– Бай-бай та 回见– До зустрічі.

Слова, які часто вимовляє «пенген»(捧哏 або 乙) в сяншенах, судячи за частотою вживання, можна звести до чотирьох слів: "похвала, сумнів, огида та здивування".

Похвала: використовуються такі стверджувальні вигуки : “对! ”、“好。”、“当然啦。”、“就是嘛。”、“没错!”、“可不是么!” та інші. Їхня роль полягає в тому, щоб спонукати «доугена» (逗哏 або 甲) розповідати, щоб полегшити розвиток історії.

Сумнів: використовуються такі заперечні вигуки, як : “啊?”、“干吗呀?”、“怎么啦?”、“像话吗?”、“多令儿呀?”、“没听说过!” та інші . Вони відіграють певну роль у посиленні протиріч, виникненні суперечок та просуванні сюжету.

Огида: спочатку використовуються стверджувальні вигуки, а потім заперечні вигуки, це як їсти абрикос , коли ти хочеш його з’їсти ти думаєш що він солодкий, але коли ти починаєш його їсти, тільки тоді ти можеш відчутти що він кислий і відразу випльовуєш його. Артисти називають це номером «ковтнув і вирвав» . Часто використовуються такі вигуки : “哦——啊？”、“对——不对”、“乐的——哭啦？”、“是我——不是！”、“好——不怎么样！”。

Спочатку артист підсвідомо погодився, а потім раптом зрозумів, що змінив свою опозицію і сформував номер "ковтнув-вирвав". Цей прийом допомагає поглибити враження аудиторії та виявити протиріччя речей.

Здивування: часто використовують вигуки, які передають здивування, такі як “嘿！”、“嘻！”、“嘍！”、“哎呀” та інші. Їх використовують не лише підкреслити атмосферу, а й підкреслити суть речей, тому в історії є злети, падіння та зміни (17).

Наприклад розглянемо уривок з сяншену«吹牛新说»

甲：谢谢，谢谢啊，你看我这一上台，都给我鼓掌，谢谢各位啊	-Дякую, дякую, ти диви я тільки вийшов на сцену , і всі мені почали аплодувати , пані та панове дякую
乙：唉唉唉，什么就给你鼓掌啊，咱两一块上的台啊，这是给咱们俩鼓掌呢	-Ай-яй-яй, що значить тобі аплодують, ми двоє разом вийшли на сцену , це нам двом аплодували
甲：是吗? 哦，你也跟着上来了	-Правда? О, ти вспів піднятись
乙：瞧你说的，我不上来，就你一人，能行吗?	-Подивись як ми заговорили , якщо б я не піднявся , ти зміг так ?
甲：哦，对对对，我旁边就得站一陪	-О, так так , я повинен стояти на

<p>衬，这才能显得我水平高啊</p> <p>乙：什么叫陪衬啊，我这叫配合你，咱们两个是搭档</p> <p>甲：行行，对，你是那什么东西来着</p> <p>乙：去去去，我才不是东西呢，哦，不对，我是东西....我去你的....</p> <p>甲：哦，对，你不是东西，我是说啊，你叫什么名字？</p>	<p>задньому плані, тільки так можна побачити мій високий рівень.</p> <p>-Що значить на задньому плані, я це називаю співпрацювати з вами, ми двоє – партнери</p> <p>-Добре, добре , так, ще раз що ти за істота</p> <p>-Йди,йди я точно не істота , а , ні я істотащо б тебе ...</p> <p>-О, так , ти не істота , я питаю , як тебе звати ?</p>
---	---

В даному сяншені «пенген» використовує прийом "ковтнув-вирвав" : “我才不是东西呢，——哦，不对，我是东西”，використовуються вигукі, які передають здивування : 哦 та вигукі які дублюються 唉唉唉 та передають невдоволення, отже дійсно з кожним вигуком пов’язані певні почуття, навіть якщо вигук один і той самий, він може передавати різне емоційне забарвлення.

Давайте розглянемо ще один уривок даного сяншену:

<p>甲：要说吹牛，我可是没人能比。</p> <p>乙：我不信，你敢不敢在这儿比一比</p> <p>甲：在这吹，没问题</p> <p>乙：要说这饭量大，我一顿饭能吃五碗面条</p>	<p>-Якщо хочеш похвалитися, зі мною ніхто не зрівняється.</p> <p>-Я не вірю, давай ми тут зрівняємо хто краще</p> <p>-Тут, без питань</p> <p>-Давай побачим в кого більший апетит, я за раз можу з’їсти 5 тарілок лапши</p>
--	---

甲：我一顿饭能吃八斤水饺	-А я за раз можу з'їсти 8 кілограм пельменів
乙：哎呀，我发烧了	-Ой, а я температуривав
甲：昨天晚上我也发高烧啦	-Вчора ночью в мене теж була висока температура
乙：我高烧六十七度。	-В мене було 60 градусів
甲：我高烧九十四度。	-В мене 90 градусів
乙：你也不怕烧死啊？！	-І ти не боїшся згоріти !?

В сяншені 《吹牛》，«пенген» (捧哏 або 乙) використовує такі вигукі, як：哎呀，啊。В даному прикладі вигук 啊 виконує функцію акцентування 你也不怕烧死啊?! —І ти не боїшся згоріти !?, а вигук 哎呀 в даному фрагменті передає захоплення, а не обурення тому, що співрозмовник вихваляється ти що в нього була висока температура.

Наведемо ще один приклад сяншену«服务态度»:

甲：“哈密瓜八毛。”	– Дині коштують вісім мао.
乙：“一个啊？”	– Одна?
甲：“白给你啊？一斤。”	– А, ти що думаєш, я задарма дині віддаю?
乙：“一斤？怎么那么贵啊？”	Півкіло. – Півкіло? А що так дорого?

В даному сяншені використовується такий з вигук 啊, який виконує певну роль у посиленні речення та виражає невдоволення та обурення продавця “白给你啊？一斤。”—А, ти що думаєш, я задарма дині віддаю? Півкіло.

Отже від різної комунікативної ситуації, вигукі мають різне емоційне забарвлення та функцію.

Висновки до розділу 3

В нашій роботі ми дослідили вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен» та їхні комунікативно-прагматичні аспекти. За допомогою великої кількості «сяншенів» з використанням вигуків було виявлено прагматичний аспект мовних елементів від ситуації та мовного контексту, а також від фактора особистості того, хто говорить. Встановлено, що в процесі мовного спілкування вигуки функціонують як виразники інтенції того, хто говорить, як мовний інструмент, здатний реалізувати відповідне комунікативне завдання. Вживання вигуків в тій чи іншій ситуації може показати емоції суб'єкта, а умови мовного акта додатково підкреслюють відносин між адресантом та адресатом.

Вигуки – це насамперед мовний інструмент, що оформляє не раціональне (власне інформативне) висловлювання, але більшою мірою висловлювання інстинктивне, що виражає миттєву мовну реакцію, яка залежить насамперед від комунікативної ситуації, в якій використовується вигук. Отже, прагматична сила вигуку виявляється лише в певній комунікативній ситуації, що сприяє реагуванню на що-небудь або дію будь-кого.

Комічний жанр «сяншен» - це різновид китайських сценічних комедійних виступів у вигляді діалогу . Діалогічне мовлення найчастіше пов'язане з різноманітними комунікативними сенсами і супроводжується активним мовним впливом співрозмовників один на одного. Мова у вигляді діалогу завжди певною мірою скорочена. Той, хто говорить, повідомляє свою емоційну, волітивну або пізнавальну реакцію для того, щоб адресат сприйняв і осмислив цю реакцію і зрозумів, що для адресанта ця реакція або емоція важлива як у плані репрезентації власного погляду на ту чи іншу ситуацію.

ВИСНОВКИ

У китайській мові, як і в українській, вигуки грають особливу комунікативно-прагматичну, семантичну і суспільно-культурну роль, та передають важливе функціонально-сміслове навантаження в комунікативному процесі. Китайські вигуки, висловлюючи емоції, відчуття, експресивні реакції суб'єкта на що-небудь, використовуються в різноманітних мовних ситуаціях, виконують при цьому цілий комплекс комунікативно-прагматичних функцій.

Вигуки є здебільшого багатозначними мовними одиницями комунікативно-прагматичними функціями яких є: передача емоцій, почуттів, бажань адресанта, його ставлення до адресата, до оточуючої дійсності, а також вплив на емоції, почуття співрозмовника. Проте один вигук може виражати, як ставлення до певного об'єкта, предмета, ситуації або явища, так і волевиявлення, і навпаки.

У процесі комунікації людина не лише передає інформацію, а й порізному реагує на ту чи іншу ситуацію, людину. Одним із мовних засобів вираження ставлення до об'єкта є вигук.

1. Вигук – це незмінна частина мови, яка не належить ні до самостійних, ні до службових частин мови, виражає почуття, емоції, волевиявлення людини, не називаючи їх. Для вигуків характерним є те, що вони виникають спонтанно.

2. Вигуки – це форми емоцій. Функції емоцій та вигуків є схожими. Для вигуків характерним є неконтрольованість, неусвідомленість, експресивність тощо.

3. За синтаксичними характеристиками вигуки утворюють дві групи: однослівні та багатослівні.

4. З позиції семантики вигуки можуть передавати позитивні та негативні емоції, з урахуванням інтенсивності психічних станів, що виражаються.

5. Вигуки як і емоції в комічному жанрі «сяншен» виконують оцінну, підсилувальну, спонукальну та сигнальну функції. Значення вигуку залежить від контексту, за допомогою одного вигука можна виразити різні емоції, навіть протилежні.

В нашому дослідженні ми виконали поставлені завдання ми:

- визначили поняття прагматичного змісту і комунікативної мети висловлювання;
- встановили комунікативно-прагматичні функції вигуків та узагальнити їх типологію;
- визначили прагматичні механізми гумору в китайському комічному жанрі сяншен;
- описали й узагальнили особливості вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен".

Враховуючи особливості вживання вигуків, було застосовано безліч методів дослідження.

Було використано метод суцільної вибірки під час відбору матеріалів китайською мовою в цілях проведення дослідження, описовий метод для опису особливостей вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен", контекстуальний метод, ми застосовували для встановлення особливостей функціонування засобів реалізації вигуків в текстах різних функціональних стилів і жанрів, зіставний метод для виявлення відмінностей між лінгвістичними фактами української і китайської мов, метод лінгвокультурного аналізу для визначення культурного аспекту вживання вигуків у китайському комічному жанрі "сяншен", дедуктивний метод для окреслення впливу вигуків китайської мови мовця на слухача, індуктивний метод, ми використовували для узагальнення визначення поняття вигуків в китайській мові, переглянули роботи дослідників, які вивчали прагматично-комунікативні аспекти вигуків в китайській мові, функції, їх вживання та інші. В нашій роботі ми дослідили вживання вигуків в комічному жанрі «сяншен» та їхні комунікативно-прагматичні аспекти. За допомогою великої кількості «сяншенів» з використанням вигуків було виявлено прагматичний аспект мовних елементів від ситуації та мовного контексту, а також від фактора особистості того, хто говорить.

PE3IOME

在语言学发展的现阶段，当语义学与语用学的关系问题相关时，评价价值的表征获得了特殊的发展。语用语言学是语言科学的一个独立分支，它研究与它们直接相关的各种语言行为和关系。现代科学的发展表明，语言单元的功能对于交流过程的实施是必不可少的。从语用学的角度来看，沟通是一种有意识的、有目的的信息传递，考虑到收件人（接收者）。因此，交际成为交际个体个体社会人格形成的主要机制，也可以表现为听话者使用感叹词和回应反应的特点。因此，今天最相关的交际语用方法研究感叹词，这决定了它们的交际本质。交际过程的关键特征之一是在言语和话语领域对听话者的语用影响是复杂的，不仅是语言手段，而且是它们的整体。

该研究的相关性是由于现代语言学对汉语体裁“相声”中感叹词使用的交际和语用特征的研究感兴趣，感叹词在表达说话者的个人主观态度方面起着重要作用一个演讲情境，表达说话者和听者的感受。这个研究课题的相关性是由于人们对学习汉语的极大兴趣。

对象：中国漫画体裁“相声”中的感叹号。

主题：中国漫画体裁“相声”中感叹词使用的交际语用方面

目的：探讨中国漫画体裁“相声”中感叹词使用的交际和语用方面。

任务：

- 定义语用内容的概念和表达的交际目的；
- 建立感叹词的交际 - 语用功能并概括其类型；
- 确定相声中国漫画体裁幽默的语用机制；
- 描述和概括中国漫画类型“相声”中感叹词使用的特点。

研究方法：研究用汉语材料选择过程中连续抽样的方法，描述中国漫画类型“相声”中感叹词使用特点的描述方法，识别不同语言事实差异的比较方法。乌克兰和中国语言，语言和文化分析的方法，以确定中国漫画流派“相声”中感叹词使用的文化方面。

本研究的科学新颖之处在于系统化了漫画体裁“相声”中感叹词使用的交际和语用方面的特征。

研究方法：研究用汉语材料选择过程中连续抽样的方法，描述中国漫画类型“相声”中感叹词使用特点的描述方法，识别不同语言事实差异的比较方法。乌克兰和中国语言，语言和文化分析的方法，以确定中国漫画流派“相声”中感叹词使用的文化方面。这部论文的素材是相声的漫画体裁。

该研究的实际意义在于其结果可用于对外汉语教学；在分析材料的基础上得出的结论和结果可用于进一步研究汉语感叹词使用的交际和语用方面。

在大量使用感叹词的“相声”的帮助下，语境和语境的语用元素的语用方面，以及说话者的个性因素被揭示出来。确定在语言交际过程中，感叹词作为说话者意图的表达，作为能够实现相应交际任务的语言工具。在给定的情况下使用感叹词可以表现出主语的情绪，而言语行为的条件则进一步强调了听话人和听话人之间的关系。

相声是用笑话、滑稽问答、说唱等引起观众发笑的一种曲艺形式。多用于讽刺，现也用来歌颂新人新事。按人数分对口相声、单口相声、群口相声、相声剧。相声一词，古作象声，原指模拟别人，又称隔壁相声。经华北地区民间说唱曲艺进一步演化发展，并融入了由摹拟口技等曲艺形式而形成，一般认为于清咸丰、同治年间形成。以说笑话或滑稽问答引起观众发笑的曲艺形式。至民国初年，象声逐渐从一个人摹拟口技发展为单口笑话，名称随之转变为相声。后逐步发展为单口相声、对口相声、群口相声，综合成为名副其实的相声。经过多年发展，对口相声最终成为最受观众喜爱的相声形式。相声形成过程中广泛吸取口技、说书等艺术之长，寓庄于谐，以讽刺笑料表现真善美，以引人发笑为艺术特点；以“说、学、逗、唱”为主要艺术手段。

感叹词首先是一种语言工具，它不是一种理性的（实际上是信息性的）话语，而是一种更本能的话语，它表达了一种瞬时的语言反应，这主要取决于使用感叹词的交际情境。因此，感叹语的语用力只有在特定的交际情境中才能体现出来，它有助于对某事或任何人的行动作出反应。

《相声》漫画体裁是一种以对话形式出现的中国舞台喜剧表演。对话性言语通常与各种交际意义相关联，并伴随着对话者对彼此的积极语言影响。对话形式的语言总是有些缩写。说话者传达他的情感、意志或认知反应，以便听话人感知和理解这种反应，并了解对听话人来说，这种反应或情绪对于表达他自己对情况的看法都很重要。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Беляєва О.М. (2016). *Мовленнєва комунікація: структура, види, форми, перешкоди*. №1(55), С 185 – 191. <https://core.ac.uk/download/pdf/200096455.pdf>
2. Ван Синсинь (2014). *Коммуникативно-прагматические функции междометий в китайском и русском языках*. №20 (191). Выпуск 23, С 5-11 <http://rllinguistics.ru/journal/article/692/>
3. Горішна Л.В. (2013) *Відтворення прагматичного потенціалу тексту в перекладі*. Наукова праця КНПУ ім. Г.С. Сковороди. Выпуск 35, С 245-251 http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_lingv_2013_35_41
4. Іванова Г.С., Кибкало С.В., Яремка Н. І. *Вигуки сучасної німецької мови. Комунікативно-прагматичні значення вигуків* http://www.rusnauka.com/15_NPN_2009/Philologia/46512.doc.htm
5. Калашник Л.С. (2015) *Вигук як лінгвокультурологічний феномен сучасної китайської мови*. Вісник КНЛУ, Серія:Філологія, Том 18 №1 http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknlu_fil_2015_18_1_10
6. Косинова, Л. В. (2012) *Китайский юмористический жанр «сяншэн»*, Издательствоо ВГСПУ. Сер. «Филологические науки». № 6 (70). С. 146–149. <https://cyberleninka.ru/article/n/kitayskiy-yumoristicheskiy-zhanr-syanshen/viewer>
7. Косинова Л. В. (2014) *Китайский комический дискурс (на примере жанров «сяншэн», «куайбань», «анекдот»)* https://vgpu.org/sites/default/files/disfiles/avtoreferat_kosinovoy_l.v..pdf
8. Кузьменко, В. О. (2020) *Комунікативно-прагматичні функції вигуків в емотивно насиченому контексті : кваліфікаційна робота освітнього ступеня "Магістр"*. Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького, Черкаси. С 59 <http://eprints.cdu.edu.ua/4236/1/kyzmenko.pdf>
9. Левин Ю. И.(1998) *Избранные труды. Поэтика. Семиотика*. Москва, С. 809-819 <http://www.philology.ru/linguistics2/levin-98.htm>

10. Нестеренко О. (2013) *Комунікативні властивості вигуків сучасної китайської мови*. Випуск 46(3). С 65-73
http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mikks_2013_46%283%29_12
11. Нестеренко О. (2014) *Структурно-фонетичні особливості вигуків сучасної китайської мови*. Вісник КНУ імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури. Київ, Випуск 20. С 29-30
12. Пермякова Т. Н., Григорьева А.А *Функционирование междометий в китайской современной разговорной речи на материале кинофильма «老男孩», Современный дискус-анализ*. <http://discourseanalysis.org/ada23/st259.shtml>
13. Петрина, О. С. (2018) *Методологічні засади дослідження англомовних та українських терміносистем банківської сфери* Ужгород : Видавничий дім "Гельветика", 1№Вип. 3. С. 174-179
<https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/25004>
14. Середа Е. В. (2002) Классификация междометий по признаку выражения модальности. *Русский язык (приложение к газете «Первое сентября»)*.№ 23 (335). <https://rus.1sept.ru/article.php?ID=200202303>
15. Тесля В. (2010). *Комунікативно-прагматичні функції вигуків*. Київ, Серія: філологічні науки. Випуск 89 (5).
16. Шевченко И.С. (1999) *Историческая динамика прагматических свойств английского вопросительного предложения*. Германские языки. Харьков. С 165.
<http://dspace.univer.kharkov.ua/handle/123456789/8714>
17. <https://www.ihuaben.com/book/4954059/33220345.html>

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. <https://wenku.baidu.com/view/7ce3a95e580216fc700afdc2?bfetype=new>
2. <https://www.docin.com/p-1329102750.html>
3. https://zhuanlan.zhihu.com/p/61900890?utm_source=wechat_session&utm_medium=social&utm_oi=884871063702507520
4. <https://wenku.baidu.com/view/60cb138e9cc3d5bbfd0a79563c1ec5da51e2d646?bfetype=new>
5. <https://wenku.baidu.com/view/119364efa31614791711cc7931b765ce04087afb?bfetype=new>
6. <https://www.liuxue86.com/a/3572130.html>
7. <https://www.liuxue86.com/a/2692645.html>
8. <https://zhidao.baidu.com/question/428143228/answer/3050555848.html>
9. <https://zhidao.baidu.com/question/428143228/answer/3050555848.html>
10. <https://www.xiexiebang.com/a6/201905139/ee86b7976d2cd1c1.html>
11. <https://www.xiexiebang.com/a6/201905139/4502833c305e510f.html>
12. <https://www.xiexiebang.com/a6/201905139/bd7d14b685655cb0.html>